

ناوچه كوردنشینه كانش وهك مهلبه نديكي كوئي
ئاوهداني و شارستاني وهك سروشتي هر ناوچه و
هريميكي ديكه لهو خهسلته بهدرنه بوه، بهروداو و
كاره ساتي خوش و ناخوش گورانكاري به سه
ژماره ي دانيشتوانيدا هاتوه، به تاييهت له سهرده مي
عهبباسبدا، كه ماوهيه كي پر روداو و گورانكاريه، كه
تاييه تكاروه به ماوهي تويزينه وهكه له باره ي زيادبون
و قه باره ي دانيشتواني ناوچه كوردنشينه كان، كه
به پشت به ستن به زانباري و واژه ي ميژويي ناو
سه رچاوه ره سه نه كان تيشك ده خاته سه ر هوكاره
سروشتي و مرويهه كان ي زيادبوني دانيشتوان
به پي كه اته جياوازه كانيه وه، كه دو ته وه ره ي سه ره كي
له خو ده گر يت، له ره گه زه كان ي گه شه كردن زيابوني
سروشتي دانيشتوان و هوكاره مرويهه كان ي زيابون و
گه شه كردنيان، بو نه جامد انيشي پشت به چه ندان
سه رچاوه ي ره سه ن و تويزينه وه ي نه كاديمي نوئ
به سه تراوه، به ئامانجي نه وه ي خزمه تيكي بچوك
به ره وتي زانستي و ميژويي كورد بكريت و مايه ي
ئاوردانه وه ي زياتري نه م لايه نه بيت، پاشان نه جام
و ليستي سه رچاوه كان خراونه پرو.

كليبه وشه كان: گه شه ي دانيشتوان، هوكاره سروشتي
و مرويهه كان، شاره كورديهه كان.

زيادبوني قه باره ي دانيشتواني ناوچه كوردنشينه كان له سهرده مي عه باسبدا (۱۳۲- ۶۵۶- ك/۷۴۹- ۱۲۵۸ز) (تويزينه وهيه كي ميژويي شيكاريه له هوكاره كان ي زيادبوني دانيشتوان)

رسول ابراهيم رسول

به شي ميژو، كو ليژي زانسته مرو قايه تيبه كان، زانكوي
راپهرين، رانيه، هريمي كوردستان، عيراق.

پوخته:

دانيشتوان وهك سه ره كيترين ره گه زي ئاوه داني،
خه سله تيكي كومه لايه تي و شارستانيان به ناوچه و
هريمه كان به خشيوه، وهك چون خو يان كاريگه ريبان
له سه ر روداوه كان هه يه و ره گه زيكي گرنگي
دروست كردن يشيان، به هه مان شيوه ش خوشيان
هه ميشه كه وتونه ته ژير كاريگه ري روداوه سروشتي
و مرويهه كانه وه، ئيدي وهك بونه وه ريكي كومه لايه تي
ژياني له روي چه نديه تي و چو نيه تيه وه به رده وام له
گورانكاري دابوه، هه لكشان و داكشاني ژماره شيان
يه كيكه له و دياردانه كه هيج كات لييدانه براره، دياره

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(9\).No\(3\).Paper24](https://doi.org/10.26750/Vol(9).No(3).Paper24)

Received: 28- October -2021

Accepted: 13-December-2021

Published: 29-June-2022

Corresponding Author E-mail:

rasul.ibrahim@uor.edu.krd

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2022 Journal of University of Raparin.

ئامانجه كانى تويژينه وه كه: دياره يه كيك له و گورانكاريه گهورانه ي كه له مباره يه وه به سهر ناوچه كوردنشيه كاندا هاتون، برى تيبوه له هه لكشان و داكشانى ژماره ي دانىشتوان و گورانكارى له پيكهاته ي نه ته وه يي كه بيگومان هوكارى جياوازيان له پشت بوه، ئامانج له و تويژينه وه يه ش راقه كردنى زانستىانه ي وردى زيادبونى قه باره ي دانىشتوانه، له گه ل خسته روى ئه و هوكارانه ي له مباره يه وه كارى گه ريبان هه بوه.

پرسى تويژينه وه: ئه م تويژينه وه يه هه ولدانى كه بۆ گه ران به دواى و لامى چهند پرسى ياريك ده رباره ي ژماره ي دانىشتوان و بزوتنه وه و گه شه يان، له وانه ئايا قه باره ي دانىشتوانى ناوچه كوردنشيه كان چهند بوه؟ ئه و هوكارانه ي كارى گه ريان له سهر زيادبونى ژماره ي دانىشتوان داناوه چييون؟ راده ي كارى گه رى هوكاره سروشتى و مرويه كان چۆنبوه؟ ئه مانه و چهند پرسى كى ديكه ده بنه بابته ي شه ن و كه وكردن.

گرفته كانى تويژينه وه: هه رچه نده ليكۆلينه وه له م بابته ته ليل و نادياره و به گرى و گۆله، گرفتى سه ره كى برى تيبوه له نه بونى زانيارى و داتاي ورد له سهر قه باره ي دانىشتوان، له سه رچاوه كاندا به گشتى به نمونه ي واژه ي دانىشتوانى زۆربوه و قه ره بالغ و جه نجال بون ئاماژه يان بۆكراوه، بۆيه زۆرجار پشت به شيكردنه وه ي روداوه كان به ستراره.

پيكهاته ي تويژينه وه كه: تويژينه وه كه له دو ته وه ره ي سه ره كى پيكهاته وه، له وانه باس كردن له ره گه زه كانى گه شه كردن و زيادبونى سروشتى دانىشتوان، ته وه ره ي دوهمى تاييه ت كراوه به هوكاره كانى زيادبونى ژماره ي دانىشتوان، له نمونه ي هوكارى ئابورى و هوكاره كانى مرويه كان كه خويان له ريژه ي له داىكبون و مردن و دياره ي كوچدا ده بينيته وه، ئه وه جگه له م پيشه كيه و پوخته ي ئه نجام و ليستى سه رچاوه كان و پوخته يه ك به زمانى ئينگليزى.

شيكردنه وي سه رچاوه كان: له راستيدا له سهر پيكهاته ي دانىشتوان پيشتر له لايه ن تويژه رانه وه بابته و تويژينه وه نوسراون، به لام قسه كردن له سهر قه باره يان نه بۆته بابته يكي تاييه ت، بۆيه سه ربارى ئه وه ي سوڊى زۆر له مجۆره تويژينه وانه وه رگيراوه و زۆر جارىش بۆ دو باره نه كردنه وه ي زانياريه كان ريئوينى خوينه ر كراوه بۆ گه رانه وه بۆ سه ريان، له وانه (المدينه الكوردية) (فرهاد حاجي عبوش) و (كوردو كوردستان له ديدى گه ريده و ولا تناسانى موسلمان) (حكيم احمد خوشناو) (ژيانى كۆمه لايه تى كورد) (فائيزه محمد عزت) و چهندانى تر، كه هه ريه كه يان به جۆريك له جۆره كان سوڊيان ليئوه رگيراوه، به لام له گه ل ئه مانه شدا پشت به چهندان سه رچاوه ي ره سه ن و ژيده رى تاييه تمه ند به ستراره، به تاييه ت سه رچاوه ي ولا تناس و گه ريده موسلمانه كان خزمه تى كى زۆرى تويژينه وه كه يان كردوه، كه زانيارى گرنج و پر بابه خيان له مباره يه وه تيدايه، له نمونه ي ئه وانه (البلدان) (اليقوبى) (ت. ٢٩٢ / ٥ / ٩٠٥م) و (صورة الارض) (ابن حوقل) (ت. ٣٦٧ / ٥ / ٩٧٧م) و (أحسن التقاسيم) (المقدسى) (ت. ٣٨٠ / ٥ / ٩٩٠م) و (مسالك الابصار) (ابن فضل الله العمري) (ت. ٧٤٩ / ٥ / ١٣٤٨م)، چهندانى ديكه، سه ربارى سه رچاوه كانى ميژوى گشتى كه له بهر دريژنه بونه وه ي بابته كه نه نوسراون و له ليستى سه رچاوه كاندا ئاماژه يان بۆكراوه، به هه رحال تويژينه وه كه ش بى كه مو كورى نييه، به لام به و ئوميدى

خزمه‌تیکی بچوکی بابه‌ته‌که‌مان کردبیت و هۆکاربیت بۆ تووژینه‌وه‌ی به‌پیزتر و ده‌وله‌مەنتر له‌لای تووژهرانی دیکه‌وه.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ره‌گه‌زه‌کانی گه‌شه‌کردن و زیابونی سروشتی دانیشتون:

ژیانی ئاوه‌دانی و شارنشین له‌ کوردستان دیرۆکیکی کۆنی هه‌یه، که به‌ده‌رنین له‌ و بنه‌ما میژویی و هۆکاره‌ جوگرافیا‌نه‌ی که شاریان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، ئیدی به‌دریژایی قوناغه‌ جیاوازه‌کانی میژو، روبه‌ر و قه‌باره‌یان وه‌ک خۆیان نه‌ماوه‌ته‌وه، له‌کاتیکه‌وه‌ بۆ کاتیکی دیکه و له‌شاریکه‌وه‌ بۆ شاریکی دیکه جیاواز بوه، به‌تایبه‌تیش دانیشتون به‌سه‌رجه‌م پیکهاته و ره‌گه‌زه جیاوازه‌کانیه‌وه، که له‌ناوچه‌ کوردنشینیه‌کان ژیاون، هه‌رچه‌نده ئاخوتن له‌سه‌ر پیکهاته و قه‌باره‌ی دانیشتون تارا‌ده‌یه‌ک نارۆشنی پیوه‌ دیاره، گرانه به‌وردی بتوانریت ده‌ست نیشانی ژماره و ره‌گه‌زه‌کانی بکریت، به‌لام له‌گه‌ل هه‌مو ئه‌مانه‌شدا دانیشتون سه‌رچاوه‌ی هه‌ره‌ کارای ئاوه‌دانی ناوچه‌ کوردنشینیه‌کان بون، که له‌دیرزه‌مانه‌وه‌ له‌ جینشینیه‌کان و گروه‌ کۆچه‌رییه‌کان پیکهاتون، که به‌گشتی تووژهریک له‌سه‌ر بنه‌مای چۆنیه‌تی نیشته‌جیبون و شیوه‌ی گوزه‌رانیان له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌سه‌ر (ره‌وه‌ند و گوندنشین و شارنشین) دا پۆلینیکردون (زارار صدیق توفیق، ۲۰۱۴: ۵۱).

یه‌کیک له‌ و گۆرانکارییه‌ی که له‌ قوناغیکدا به‌سه‌ر زۆریک له‌ پیکهاته‌ی شاره‌ کوردییه‌کاندا هاتوه، گه‌شه‌کردن و فراوانبونی روبه‌ر و قه‌باره‌یان بوه، ئه‌مه‌ش شتیکی ئاساییه، چونکه وه‌ک سروشتی هه‌ر سه‌رده‌م و ناوچه‌یه‌کی دیکه، هه‌میشه‌ ئه‌و شار و شارۆچکانه ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لکی هه‌مه‌کاره و لابه‌لا به‌ هۆکاری جیاواز بۆ خۆیان راده‌کێشن، ئه‌وا نه‌ک هه‌ر ناوه‌ندی شاره‌کان به‌لکو گوند و ده‌وروبه‌ریشی فراوان ده‌بیت، له‌ کاتیکدا سه‌دان ئاوه‌دانی له‌مجۆره‌ له‌ کوردستان هه‌بون (فرهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۶؛ حکیم احمد خۆشناو، ۲۰۱۴: ۱۹۰)، زۆرجاریش ئاوی و گه‌ره‌کی نویش دروستبون، به‌مه‌ش ژماره‌ی دانیشتونان زیاده‌کات، له‌راستیشدا دیاره‌ی گه‌شه‌ی دانیشتون و فراوانبونی روبه‌ر و کاریگه‌ری و به‌رپرسیاریه‌تیه‌کانیشی به‌رامبه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ر (ضواحي المدینه) وه‌ک خه‌سه‌له‌تیکی گشتی و تاییه‌تمه‌ندییه‌کی شار سه‌یرده‌کریت (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۱۰۰).

دیاره‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر قه‌باره‌ی شاره‌کان و گه‌شه‌کردن دو پوی هه‌یه، له‌لایه‌ک په‌یوه‌ندی به‌ زیادبونی ژماره‌ی دانیشتون و گه‌وره‌بونی قه‌باره‌یانه‌وه‌ هه‌یه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌گه‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌وه‌ هه‌یه، به‌لام له‌هه‌ردو باره‌که‌دا کاریگه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتري و گه‌شه‌ی شاریشه‌وه‌ هه‌یه، تیگه‌یشتن و پونکردنه‌وه‌ی ئه‌م ره‌هه‌نده‌ گرنه‌گه‌ش، به‌بێ خستنه‌روی زانیاری له‌سه‌ر دانیشتون مه‌حاله، دورایی و بایه‌خی تاییه‌تمه‌ندییه‌ دیموگرافیه‌ییه‌کانی هه‌ر هه‌ریم و شاریکیش به‌بێ تاوتویکردنی قه‌باره‌ی دانیشتوانی و به‌بێ ره‌چاوکردن و لیکدانه‌وه‌ی ئه‌و هۆکارانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ په‌یدابون و گه‌شه‌کردنی ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌وه‌ هه‌یه‌ ده‌رناکه‌ویت، چونکه ئاشکرایه هه‌ر گۆرانکارییه‌ک که به‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتون دادیت کاریگه‌ری له‌سه‌ر گه‌شه‌ی دانیشتوانیش به‌جیده‌هیلت، بۆیه دانیشتون وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی زیندو هه‌میشه له‌ گۆرانکاریدان، رۆژانه

ژمارهیهک دینه سه‌ری، له‌پێی له‌دایکبون و کوچ و به کوچی پێچه‌وانه و مردنیش ژمارهیهک کهم ده‌بنه‌وه، له‌به‌رئه‌وه قه‌باره‌ی دانیشتوانی هیچ شاریک به‌رده‌وام به‌جیگیری نامینیته‌وه، به‌لکو له‌به‌رده‌م ئه‌گه‌ری هه‌لکشان و داکشانان، ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندی به‌ دو بنه‌مای دیموگرافیه‌وه هه‌یه، که بریتین له‌ جولێی سروشتی و جولێی شوینجیه (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۱۴).

ئه‌وه‌ی له‌مباریه‌وه پشتی پێبه‌ستراوه و خزمه‌تی بابته‌که‌ی کردوه، کۆمه‌لی زانیاری گشتی و گوته‌ی زاره‌کی و مه‌زنده و لیدوان و ئاماژه‌ی سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کان و شیکردنه‌وه‌ی توێژه‌رانی نوییه، له‌گه‌ل لیکدانه‌وه‌ی راستی ئه‌و روداوانه‌ی که گه‌شه‌کردنی شاره‌کانیان له‌پال روداوه گشتیه‌کاندا خستۆته‌پرو، که ئاماژهن بۆ جه‌نجالی ژماره‌ی دانیشتوان و ئاستی ئاوه‌دانی و پیشکه‌وتنیا، له‌پالیاندا تاوتوێکردنی ئه‌و هه‌لومه‌جه سروشتی و کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی زه‌مینه‌ی له‌باریان له‌مباریه‌وه له‌ ناوچه‌که‌دا ره‌خساندوه.

دیاره‌یه‌کی له‌ شیواز و ریگاکانی زیادبونی ژماره‌ی دانیشتوان به‌گشتی، بریتیه‌ له‌ زیادبونی سروشتی، که به‌ په‌گه‌زیکی بنچینه‌یی و سه‌ره‌کی داده‌نریت، که کارده‌کاته سه‌ر پیکهاته و تابه‌تمه‌ندییه دیموگرافیه جیاوازییه‌کانی گه‌شه‌ی دانیشتوان، که به‌ زارواکه‌کانی (گۆرانی سروشتی و یان جولێی سروشتی) دانیشتوان ناسینراوه، که خۆی له‌جیاوازی نیوان ریژه‌ی له‌دایکبون (زاوژی) یان وه‌چه‌نانه‌وه و مردندا ده‌بینیته‌وه (عه‌دلا غه‌فور، ۲۰۱۲: ۸۲)، کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تیش سروشتیکی دینامیکی جولای هه‌یه، به‌هۆی ئه‌و جولێ به‌رده‌وامه‌ی که به‌سه‌ر ریژه‌ی زیادبون و که‌مبونه‌وه‌ی دانیشتواندا دیت، ئه‌مه‌ش وایکردوه که هیچ کۆمه‌لگایه‌ک وه‌ستاو نه‌بیت، زیادبونی سروشتیش پشت به‌ریژه‌ی له‌دایکبون و مردن ده‌به‌ستیت، که وه‌ک دو دیارده‌ی بایه‌لۆجی جیاوان، واته‌ تاوه‌کو ریژه‌ی له‌دایکبون زیادبیت و مردن که‌م بیت قه‌باره‌ی دانیشتوان زیادده‌کات، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه که‌مه‌کات، به‌لام ئاستی به‌رزی و نزمیان له‌نیو دانیشتواندا په‌یوه‌سته به‌ کۆمه‌لیک هۆکاری کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری و بایه‌لۆجی و سروشتی، که په‌یوه‌ندیان به‌ توانا و ئاره‌زوی زاوژی و هاوسه‌رگیری و فره‌ژنی و زۆری منداله‌وه هه‌یه (عه‌دولا غه‌فور، ۲۰۱۲: ۴۳-۴۴)، دیاره‌ که کۆمه‌لگه‌ی کوردیش له‌و دیارده کۆمه‌لایه‌تییه و هۆکارانه به‌ده‌ر نییه، به‌لام ئه‌و جوړه‌ داتا و ئامارانه‌ی که ریژه و قه‌باره‌ی ئه‌م دیارده کۆمه‌لایه‌تییه دیارده‌که‌ن، به‌رده‌ستیونیا ئاسان نییه، چونکه هیچ ئاماریکی فه‌رمی و نافه‌رمی بۆ توما‌ری ئه‌مجوړه زانیاریانه له‌و قوناغه‌دا به‌رده‌ست و کارپیکراو نه‌بوه، جگه له‌ ئاماژه و لیدوانی سه‌رچاوه‌کان له‌سه‌ر ژماره‌ی دانیشتوان و ریژه‌ی مردوان، که به‌هۆی کاره‌ساته سروشتی و مرۆبیه‌کانه‌وه له‌ناوچون، یاخود به‌هۆی دیارده‌ی کوچ و کوچباریه‌وه به‌جوړه جیاوازیه‌کانیه‌وه کاریگه‌ریان له‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتوان دروستکردوه، ئه‌گه‌رچی له‌دایکبون و مردن دو دیارده‌ی بایه‌لۆجین، که که‌م و زۆر له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیشدا کاریگه‌ری و ره‌نگدانه‌وه‌یان هه‌بوه، بۆیه پێویسته به‌کورتی ئاماژه‌یان بۆ بکریت.

دیارده‌ی زاوژی یان له‌دایکبون و وه‌چه‌نانه‌وه له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا، دیارده‌یه‌کی باو و به‌ربلاوبوه، دیارده‌یه‌که په‌یوه‌ندی به‌ خواستی مرۆقه‌وه هه‌یه، به‌پێچه‌وانه‌ی مردن که نه‌خواستی تاکه‌کانی له‌سه‌ره‌ نه به‌ویست و ئیراده‌ی مرۆقیشه، که ئه‌مه‌ش جیاوازی نیوان ژیان و مردنه (ابن سیده، ۱۹۹۶: ۱/ ۱۸۰)، پرۆسه‌ی

هاوسهگیرى و پیکهینانى ژيانى هاوبهشى خیزانى بهرپرسه له مانهوه و بهردهوامیدان به ژيان و کومه لگاکان، سهراچاوهى نانهوهى وهچهیه، کومه لگهى کوردیش وهک کومه لگهیهکی موسلمان، له ژیر کاریگهری ئاییندا به بایه خهوه له پرۆسه کهى روانیوه و جیه جیکردوه، وهک پهیره و کاریکی پابه ند به ئاین و فرموده یان به مانایه کی دیکه ئه هلی سوننه و جهماعهت (المقدسی، ۱۹۹۱: ۱۴۲، ۳۷۳، ۳۸۸)، ئه وهى ئاشکراشه ئه م بابه ته له کرۆکی ئایینی ئیسلامدا به پیروزی و گهوره دانراوه، تیکست و دهقه شه رعیه کان هانی پیکهینانى خیزانیان زور داوه (الغزالی، د.ت: ۲/ ۲۲).

خیزانى کوردیش به گویره ی دا بونه ریت له خانه واده ی گهوره و فراوان پیکهاتوه، که خوی له هاوسه رهکان و کور و کچ و نه وه کان بینیه ته وه، جا ئه و خانه واده یه کۆچه رى یان گوندنشین یان شارنشین بویت (فائزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۹۳)، به گویره ی لیدوانی هندی له و گه ریدانه ش بیت، که گه شتی ناوچه کوردنشینه کانیان کردوه، به چاوی خویان پیکهاته ی خیزانى کوردییان بینیه، ئاماژه یان بوئه وه کردوه که له مالیکدا و له پیاویک (باپیره) دا یاخود خانه واده یه ک ده خیزان ده که ویته وه (الاصطخري، ۲۰۰۴: ۹۹؛ ابن ابن حوقل، ۱۹۳۸: ۲، ۲۶۵)، ئه گه ر سه رنج له میژوی بنه ماله و خیل و هۆزه کانی کوردیش له سه ده کانی ناوه راستدا بدریت، ئه و راستی ئه و وتانه ده سه لمینریت، له کاتیکدا سه دان تیره و هۆز و خیلی گهوره له ناوچه کوردنیشنه کان ژیاون (المسعودي، ۲۰۰۵: ۱/ ۲۱۸)، ههروهک گه ریده یه کیش قه باره ی دانیشتوانی شاره زوری به (شه ست هه زار!) مال مه زنده کردوه (مسعر بن مهلهل، ۱۹۶۰: ۱۸)، ئه گه رچی زیاده روپی له م گوته یه دا هه یه، به لام ئاماژه یه بو زوری ریژه ی دانیشتوانی ناوچه که، ئه گه ر قه باره ی هه ر مالیکیش له به رچاوبگیریت، به پشت به ستن به لیدوانی (الاصطخري ت. ۳۴۶ / ۵ ۹۵۷ م)، ئه وه بینگومان به لگه ن له سه ر زوری ژماره ی دانیشتوان، ئه مه ش له گه ل که لتور و نه ریتی کومه لایه تی هۆزه کوردیه کان گونجاوه، که به ردهوام ئاره زوی زوری وه چه نانه وه ده که ن، سه رباری هۆکاریکی دیکه، که دواتر ده بنه جیی قسه له سه ر کردن، گه ریده یه کی دیکه ش ئاماژه ی به راستی و دروستی ئه و وتانه کردوه، ئه و قه باره ی هۆز و خیله کانی به پیوه ر و خه ملاندنی ژماره ی پیاو و ئه و جه نگاوه رانه ی که هه ر هۆزیک خاوه نی بوه مه زنده کردوه (ابن فضل الله العمري، ۲۰۱۰: ۳ / ۲۶۰-۲۶۱، ۲۶۶، ۲۷۰؛ القلقشندي، د.ت: ۴ / ۳۷۳)، ئه گه ر زوری ریژه ی هۆزه کانیش له به رچاوبگیریت، ئه وه ئه و مه زنده ی که بو ریژه ی کورد کراوه، که پیکهاته یه کی له ژمارنه هاتون (ابن فضل الله العمري، ۱۹۸۸: ۵۸)، تاراده یه کی زور ده رخه ری ئه و راستیه یه، ئه مه له کاتیکدا له ده ره وه ی ناوچه کوردنشینه کانیشدا ده یان هۆز و خیل و تیره و بنه ماله ی به قه باره ی گهوره و بچوک به هۆکاری جیاواز ژیاون (حسین عبدالرحمن حسین، ۲۰۱۷: ۱۹)، به هه رحال هه رچه نده ئه م گوتانه گشتین، به ته نها په یوه ست نین به شارنشین یان گوند و کۆچه ریه کانه وه، به لام هه رچونیک بیت به لگه ن له سه ر زوری ژماره ی کورد.

دیاره زیادبونی سروشتی دانیشتوانیش به قه باره ی تیکرای له دایکبون و مردن په یوه سته، ئه مه ش حاله تیکه له هه مو سه رده میکدا رۆلی گیراوه و له کاریگه ریش ناکه ویت، به لکو ههروهک شاره زایانی بواری زانستی جوگرافی دانیشتوان رونیانکردۆته وه، ئه ویش به کومه لیک هۆکاره وه په یوه ندیداره، کومه لگه ی کوردیش له و

حاله ته فسـیۆلۆجیهـدا له کهوتنه ژیر کاریگهـری کۆمهـلی هۆکار بهـدهـرنهـبوه، که شـوینی خۆیهـتی بهـکورتی تیشکیان بخریتهـسهـر.

تهـوهـری دوهم: ئەو هۆکارانه کاریگهـرییان لهـسهـر زیادبونی دانیشـتوان ههـبوه:

ئوهـی لێرهـدا جیی مهـبهـستی باسکردنه، ئەو هۆکارانه که بهـپیی شـرۆقهـکردن و لیکـدانهـوهی شارهـزایانی بوارهـکه که بهـگشتی دهـبنه هۆی زیادبونی سـروشـتی ژمارهـی دانیشـتوان، که خۆیان لهـچهنـد خالکـیکـدا دهـبینهـوه، مهـبهـستمان هۆکارهـکانی گهـشهـکردنی شارهـکان نییه، که ئەمهـهـ بابـهـتیکی دیکهـیه، بهـهـرحال ئەم تهـوهـره تایبهـتکراوه بهـ باسکردنی چهنـد هۆکاریکی مـرۆبی که کاریگهـرییان لهـسهـر قهـبارهـی دانیشـتوانی ناوچه کوردنشینهـکان ههـبوه، که بهـپشت بهـستن به زانیاریهـکانی بهـردهـست بهـکورتی باسیان لێوه دهـکریت.

أ- هۆکاری ئابوری:

به یهـکیک لهـو هۆکاره گـرنگانه دانراوه، که کاریگهـری فرهـرهـهـند له زۆربونی سـروشـتی و لهـدایکـبون دهـکات، له نمونهـی باری ژیان و گوزهران و ئاستی بژیوی له لایهـک، فرهـ بهـرهـمی و پزق و پۆزی و بهـردهـستبونی پـیویستییهـکانی ژیان پـرۆژانهـی دانیشـتوان لهـلایهـکی دیکهـوه، که ئاستی ژیان و چینهـکانیشی پـیدایـریکراوه، ئوهـی گـرنگه لهـو بارهـیهـوه بۆ ئەو قـوناغه گـرنگهـی میژو که ماوهـی لیکـۆلینهـوهـکهـیه، هۆکاری ئابوری پهـیوهـندی به شـیوهـی ژیان کۆمهـلگهـی کوردییهـوه ههـیه، بهـهۆی ئوهـی لهـبنچینهـدا کۆمهـلگهـکه کشتوکالی بوه (حکیم احمد خۆشناو، ۲۰۱۴: ۲۷۲)، ههـلکهـوتهـی جوگرافی و سـروشـتی ناوچهـکه کشتوکالی وهـک پـیشهـی سهـرهـکی و هۆکاریک بۆ بژیوی ژیان بهـسهـر کوردا سهـپاندوه، بۆته پـیشهـیهـک که زۆرینهـی دانیشـتوان ژیانان لهـسهـر ئەم پـیشهـیه بهـندبیت(زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۱)، سـروشـتی ئەم پـیشهـیهـش وایه که بۆ راپـکردن و هاوکـاریکردنی ئیش و کارهـکانی پـیویستی بهـ هاوکـاری سهـرجهـم ئەندامانی خانهـواده و بهـدهـستی کاری زۆر ههـیه(محمد محمود و طه عثمان، ۱۹۶۰: ۳۲۹)، بۆیه مندالان بهـسهـرچاوهـیهـکی دهـستی کار دادهـنرین، بهـتایبهـتیش رهـگهـزی نیر بهـشداري و هابهـشی زۆر له کاری کشتوکالی و ئازهلداریدا له کۆمهـلگای کوردیدا کردوه، بهـجۆریک هـاوبهـشی باوان بۆ دابینکردنی پـیویستییهـکانی ژیان و گوزهران دهـکهـن، بۆیه بهـچاوی ئومیدی دواپـرۆژ و به هاناوهـچونیان له پـرۆژی تهـنگهـتاوی و پـیویستی له مندالهـکانیان دهـپـروان(عبدولا غهـفور، ۲۰۱۲: ۸۴)، ئەمانهـش وادهـکهـن بهـبایهـخهـوه له مندال بروان و ئەوهـندهـی پیز و توانای زاوژی ههـبوه وهـچه بنینهـوه، قهـرهـبالغی خیزانی کوردیش(ابن ابن حوقل، ۱۹۳۸: ۲، ۲۶۵) بهـلگهـیهـکی دیاره لهـمبارهـیهـوه، وهـکو نهـریتیش ئەمجۆره ئیشـه وایکردوه، که چهـندان خیزان بهـیهـکهـوه لهـشوینیک کۆببنهـوه و هاریکاری یهـکتر بکهـن له راپـکردنی کاروباری کشتوکالی و ئازهلداریدا(مهـلا محمودی بایهـزیدی، ۲۰۱۵: ۳۱).

له لایهـکی دیکهـوه ژیان ئابوری ههـر به کشتوکالهـوه پهـیوهـستنهـبوه، بهـلکو بازرگانی و پـیشهـگهـریش لایهـنیکی گـرنگی ههـندی له شارهـکان بوه، که خهـلکی بهـهۆیهـوه دهـولهـمهـندبون و شارهـکانیش بوژاونهـوه،

به سه رنجدان له هه ندى دهق ئه وه به رچاوده كه ویت، كه ئه و شارانه ی بارودۆخى ئابوری و بژیویان باشبوه و ئاوه دان پر مه عیشه ت بون، ژماره ی دانیشه توانیان زۆر بوه، بۆ نمونه شاره كانی وهك (اشنه و خوی و سلماس و برگری و خلاط و بدلیس) (المؤلف المجهول، ۱۴۲۳ هـ: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۶۶)، راسته بونی سه رچاوه ی پهیدا كرن داها ت هۆكارن بۆ سه رنج راکیشهانی دانیشه توان تاوه كو له و جۆره شوینانه كۆببنه وه، به لام بۆ ئه م قوناغه ش ئاستی بژیوی هۆكاربوه بۆ وه چه نانه وه ی زیاتر و زاوژی، بۆیه ده كریت به هۆكاریکی گه شه ی دانیشه توان بزانی ت.

له لایه کی دیکه شه وه زالی سسته می خیله یه تی و هۆزگه ری له ناو كۆمه لگای كوریدا، به تایبه ت له و قوناغه دا، زۆربه ی كات وایكردوه له پینا و ده ستگرتن به سه ر به رفر او انترین رۆبه ری زه ویوزاری كشتوكالی و هه ژمونی ده ره به گی خویان له ململانی به رده وام دابن، ئه وه ی له ناو خیله كانیشه دا به دیده كریت، په یوه سه ستبونه به زه وی، سه باره ت به تاكه كانیشه خیل تاكه په ناگه ی ئارام به خشبوه، به جۆریك له سه ده كانی ناوه راستدا ئاسایشی تاکی كورد وابه سه ته ی بری ئه و داكۆکیه بوه، كه خیل رۆلی گرنگی له ده سه ته به ر كرنیدا بینیه، سه رۆك خیلیشه پشتی به و ده مارگیریه به سه توه، كه ئه ندامانی به خیله كه یه وه به سه تۆته وه، ئه مه ش له پال هیزی ئابوری كه سه رچاوه كه ی داها ت و مالیاتی ئه و زه ویوزاره ده ره به گیانه بوه، كه میر و سه رۆك خیله كان به سه ر خه لكا سه پانده بیان (حسام الدین نه قشبه ندى، ۲۰۰۸: ۴۴۹)، له پال ئه مه دا هیزی مرۆیشی له ئه ندامانی خیله كه ی به رده سه تبه، ئه ویش به سه وده رگرتن له زۆری ژماره ی ئه و میرسوار و جهنگاوه رانه ی كه هه ر خیلێك خاوه نی بوه (ابن فضل الله العمري، ۲۰۱۰: ۳/ ۲۶۰-۲۶۱)، سه ننگ و قوسایی ده ره به گیشیان هه ر به و هیزه مرۆیه وه به نده بوه، ئه مه ش خیزان و بنه ماله و تیره و هۆزه كانی ناچار به ئاره زوی به رزی تیکرای له دایكبون و زاوژی كرده، به تایبه تیش ره گزی نیر، كه هیمایه ك بوه بۆ هیزی سه ربازی و پاراستنی به رژه وه ندییه كانی خیل، دیاره كۆمه لگه ی كوردیش له چه ندان هۆز و خیلێ گه و ره پیکهاته وه (المسعودي، ۲۰۰۵، ۱، ۲۱۸؛ ئه ولیا چه له بی، ۱۹۷۹: ۹۱؛ زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۴-۱۵) له به رچاوبگیری ت، ئه وا ئاستی بایه خدان به نانه وه ی وه چه پیشانده دا ت.

له لایه کی دیکه شه وه خۆشگوزهرانی و باشی ئاستی باروگوزهرانی خه لک، ده رفه تی زاوژی زیاتر ده ره سه یی، ده وه له مه ندى و به پیت و پیزی ناوچه كوردنشینه كانیشه له مباره یه وه ئه و ئومیده ی به خیزان و هۆزه كوردیه كانی به خشیه وه، كه له ژیان نه ترسن و نه وه و وه چه ی زۆر بنینه وه، هه ر بۆ نمونه ته نها له ناوچه یه کی دیاریكراودا هه زاران خانه واده ژیاوه (مسعر بن مهلهل، ۱۹۶۰، ۱۸)، به پیی لیکدانه وه ی (ابن خلدون) یش بیت كه شرۆقه ی ئه م جۆره بارودۆخه ی كرده، ئه وا هه ر كاتیک هۆزه كان بگه نه نازونیه مه ت له ناویاندا زاوژی و مندال خسته نه وه ی روده دا ت و به مه ش ژماره یان زۆر ده بیت (ابن خلدون، ۲۰۱۶: ۱/ ۴۶۳).

ب- داب و نه ریتی كۆمه لایه تی:

كه لتور وهك دیارده یه کی كۆمه لایه تی میژیوی سه رباری گه و ره ی و ئالۆزی کاریگه ره، كۆمه لگا و كه لتور به یه كه وه دروست ده بن بی یه كتری نابن، بۆیه هه ر كۆمه لبونیکه خه لک كه لتوریکه تایبه ت به خوی نه بی بونیادی كۆمه لایه تی نابیت، له گه ل ئه وه شه دا میژیویشه و میژیویه کی هاوبه شی له گه ل كۆمه لگادا هه یه، هه ر

قوناغیکی میژوی شینوازی خۆی ههیه و هه‌میشه شه‌قل و سیمای قوناغه میژوییه‌کانی پیوه دیاره (ره‌شاد میران، ۲۰۱۰: ۶۳)، دیاره به‌شیکی گرنگی که لتوریش به‌تایبه‌تیش توخمه گیانی و مه‌عنه‌وییه‌کانی تایبه‌تن به‌بابه‌ته کومه‌لایه‌تییه‌کانی وه‌ک (داب و نه‌ریت و ئایین)، که ره‌نگریژی ژیانی کومه‌لایه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن، له‌و نیوه‌نده‌دا کومه‌لگای کوردیش خاوه‌نی که لتوری تایبه‌ت به‌خۆیه‌تی، له‌و ریسا گشتییه به‌ده‌ر نییه، ئەوه‌ی لی‌رده‌دا به‌کورتی جیی قسه له‌سه‌ر کردنه، دابونه‌ریته کومه‌لایه‌تییه‌کانن، که له‌ چوارچیوه‌ی هۆکاری کومه‌لایه‌تییدا جیده‌گرن، له‌ نمونه‌ی (پروسه‌ی هاوسه‌رگیری و پیکه‌ینانی خیزان و سه‌نگی کومه‌لایه‌تی).

له‌راستیدا دابونه‌ریتی کومه‌لایه‌تی کورد هانده‌ربوه بو پروسه‌ی هاوسه‌رگیری (ژنه‌ینان و شوکردن) به‌مه‌به‌ستی به‌هیزکردنی پایه‌ی کومه‌لایه‌تی پیاو له‌ناو خیزان و کومه‌لگادا، ژنیش پایه‌دارده‌کات، به‌پچه‌وانه‌وه ژیانی ره‌به‌نی و قه‌یره‌یی نه‌ریتیکی په‌سندکراو نه‌بوه، بۆیه پروسه‌ی هاوسه‌رگیری وه‌ک یه‌که‌م کۆنترین ریکه‌ستی کومه‌لایه‌تی و بنه‌مای لی‌خسته‌نه‌وه‌ی کومه‌لی مرو‌قاییه‌تی، وه‌ک نه‌ریتیکی په‌ره‌ی سه‌نده‌وه، به‌پیی سه‌روشتی کومه‌لگاش مه‌راسیم و ته‌رزی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه (فائیزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۱۷۴)، له‌ناو کوردا پایه‌ندبون به‌نه‌ریتی پاراستنی شو‌کو و ئابرو‌ی خیزان، به‌دورکه‌وتنه‌وه له‌دروس‌تکردنی هه‌ر جو‌ره په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی خیزاندا نه‌نگییه و به‌شوره‌یی و ئابرو‌چون هه‌ژمارده‌کریت و سه‌ره‌ئهنجای خراپی هه‌یه (مه‌لا محمودی بایه‌زیدی، ۲۰۱۵: ۷۹)، بۆیه له‌ته‌مه‌نیکی زوه‌وه نزیکه‌ی (۱۸-۱۶ سالی) پروسه‌که ئەنجام دراوه، ئەو ته‌مه‌نه‌ش له‌پوی زانستی وه‌چه‌زانی به‌پیزترین قوناغی زاو‌زیکردنه (عه‌بدولا غفور، ۲۰۱۱: ۸۵)، ئاره‌زوی مندال زۆری و وه‌چه‌نانه‌وه‌ش وه‌ک نه‌ریتیکی دیکه‌ی خیزانی کورد، قه‌باره‌ی خیزانی وه‌ک کومه‌لگه‌یه‌کی کشتوکالی گه‌وره‌تر کردوه.

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌دابونه‌ریتی کورد له‌مباره‌یه‌وه، رای واش هه‌یه که گه‌وره‌ی قه‌باره‌ی خیزانی کوردی بو دیاره‌ی فره‌ژنی گه‌راندۆته‌وه، که وه‌ک سونه‌تیکی ئایینی سه‌هیریان کردوه و زۆریکیان چوار ژنیان هیناوه، ئیدی سه‌روشتییه که مندالی‌شیان زۆریت (فائیزه محمد عزت، ۲۰۱۴: ۹۴)، له‌راستیدا ئاره‌زوی فره‌ژنی له‌ناو کوردا تانیستاشی له‌گه‌ل‌دایت له‌باونه‌که‌وتوه، هه‌رچه‌نده ئەمه په‌یوه‌ندی به‌بارودۆخ و هه‌لومه‌رجی گونجاوه‌وه هه‌یه، که لی‌رده‌دا جیی قسه له‌سه‌رکردن نییه.

ئه‌گه‌ر چاو به‌و ده‌قه میژویانه‌شدا که له‌مباره‌یه‌وه هه‌نه بخشینین، ئاماژه‌یان به‌و راستییه کردوه، ئەگه‌رچی حه‌یف ده‌قه‌کان به‌زۆری ئاماژه‌ن بو شیوه‌ی ژیانی چینی ده‌سه‌لاتدار و بنه‌ماله‌ نیودار و ده‌ست پۆیشته‌وه‌کانی کورد، بو نمونه نصر الدوله‌ی مه‌روانی (۴۵۳-۴۰۱ ک / ۱۰۱۰-۱۰۶۱ ز) چوار ژن و (۳۶۰) که‌نیزه‌کی له‌به‌ردلانی هه‌بوه! هه‌روه‌ک وتراوه (بیست) مندالی نیره‌وه‌زی له‌پاش به‌جیماوه، زیاتر له‌وه‌ش هه‌روه‌ک (الفارقی ت. ۵۷۲ / ۱۱۷۶م) میژونوسی ده‌رباری بنه‌ماله‌که و شاری میافارقینیش نوسیویه‌تی و ده‌لیت: ((وتراویشه که چل و شتیک کوری هه‌بوه)) (الفارقی، ۲۰۰۷: ۹۵، ۱۰۱)، گه‌ریده‌یه‌کیش ئاماژه‌ی به‌وه کردوه که نیره‌وه‌زی زۆربون و بو هه‌ریه‌که‌یانی مه‌مله‌که‌تیک بریوه‌ته‌وه (ناصر خسرو، ۱۹۸۳: ۴۰).

هۆزی(مهراڤی)یش که هۆزیکی گهوره و بهربلاوی ناوچهی ههکاری بون، خاوهنی دهیان قهلا و ئاوی و گوندبون، هۆزی ناوداری(هذبانی)یش نمونهیهکی دیکهیه که له پانتاییهکی گهورهی ههولیر و تهنانهت ئازربيجان ئارانیش بلاوبونهوه، که بهلگن لهسه زۆری ژمارهیان(زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۶۴-۱۶۵، ۱۷۳)، بهرزیکانیهکان نمونهیهکی دیکهیه بهژماره زۆری ئهوه هۆزانهی کوردن، میر(حسنویه بن الحسین الکوردی)(۳۶۹-۳۴۸ک/ ۹۵۹-۹۷۹ز) له دواى مردنی حهوت کورپی له دوا به جیماوه(الروژراوی، ۲۰۰۲: ۶/ ۱۱)، نه خاسمه ئه گهر زۆری ژماره ی خیل و تیره و بنه ماله کانی کورد له سه ده کانی ناوه پراست له بهرچاوبگرین، که له بهر دريژنه بونه وهی بابه ته که بوار نییه نمونه ی زیاتر ئاماژه پیکهین، که سه ده ان هۆزی گهوره و ناودار له ناوچه کوردنشینه کان هه بون(زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۸-۱۹۵؛ حکیم احمد خوشناو، ۲۰۱۴: ۳۲۰)، به زۆریش سه روک خیل و بنه ماله دهست رویشتهوه کان بایه خیان به مندال زۆری داوه، به شیکی گرگی ئه مهش سه رباری نه ریتی پاراستنی ره چه له ک، که گیشتن به قوناغی که مالی و نازونیه مهت خواستی زاوژی له ناو هۆز و بنه ماله کاندایا کردوه، به تایبهت ئه وانه ی ده گه نه قوناغی دهوله تدارى و ده توانن ده سه لات و فه رمانه وایی بنیات بنین، چونکه هه رکاتیک هۆز و نه ته وه کان بگه نه ده وله تدارى، نازونیه مهت له نیوانیاندا و زاوژی و مندال خستنه وه پوده دات، له ئه نجامدا ژماره ی هۆزه کان زۆر ده بیته و نه وه کانیشیان له و ژینگه پر نازونیه مه ته دا په روه رده ده بن و به هۆی ژیانیان له و ژینگه یه دا ژماره یه کی زۆر ده چنه سه ر جه ماوه رى ئه و هۆز و ده سه لات، به مهش هیزیکی زیاتر ده چیه سه ر هیزی ده ولته (ابن خلدون، ۲۰۱۶: ۱/ ۶۶۳)، له میژوی به شیکی هۆز و میردشنه خو جیه کانیسه هه رئه وه به دیده کریت، ئه گه ر بونی چه ند هه زار خیلکیش له کوردستان(ئه ولیا چه له بی، ۱۹۷۹: ۹۱) له بهرچاوبگریت، ئه وه ده بیته قه باره ی دانیشته وان جگه له پیکهاته کانی دیکهش چه ند بو بیت!

ئه مه له کاتیکدا ئه و نه ریته له ناو هۆزه کانی عه ره ب ره گ و پیشه یه کی میژوی هه یه، به هۆی سه روشت و نه ریتی بیاباننشینی سه ختی ژیان هه میسه ئه وانی په به روی شه ر و ململانی خیله کی خویناوی کردوته وه ، ئه مهش پیوستی زیاتریان به هیزی جه نگاوه ر و شه رکه ر هه بوه، چه جای نه ریتی چه ند ژنه زۆری ژماره ی ئه و هۆزانه ی که له ناوچه کوردنشینه کان نیشه ته جیون، پانتیه یه کی گه وره یان له ناوچه کوردنشینه کان داگیر کردوه(فه رهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۳۰)، دا بونه ریتی خیله کی تورکمانیش له مباره یه وه جیاوازیه کی له گه ل کورد و عه ره ب نییه، هه ر بۆ نمونه ته نها له بنه ماله ی (أرتق بن أکسک)⁽ⁱ⁾ چه ندان نه وه و وه چه ی لیکه توته وه، به میراتمانه وه ی ده سه لاتى بنه ماله ییشیان سنوری ده سه لاتى ئه وانی بۆ چه ند میرنشین و ئه تابگیه کی ده ست رویشته وى ناودارى ناوچه که لیکه ته وه، که ئه وانیش هۆکاریکی گرنگون بۆ زیادبونی ریژه ی تورکان به تایبهت له شاره کانی هه ریمی جزیره(ده رباره یان بروه نه: عماد الدین خلیل، الامارات الارتقیه، ص ۷۵)، بنه ماله ی(ئه یوبی) کوردیش له حصن کیفا که خاوهنی دهیان کور و نه وه و به ره باب بون نمونه یه کی دیکه ن(زرار صدیق توفیق، ۲۰۰۷: ۱۶۰-۱۶۱)، ئه مه و بنه ماله ی (ایلدگری)⁽ⁱⁱ⁾ له ئازربيجان و ئاران دامه زراندى ئه تابه کیه ی نیمچه سه ره به خو، که نزیکه ی سه ده یه ک فه رمانه وایان(۵۳۱-۶۲۲ ک / ۱۱۳۶-۱۲۲۵ز) دريژه ی کیشاوه(حسام الدین النقشبندی، ۲۰۱۳: ۲۰۴).

بهلام دهكریت ئەمانه وهك نهريتى گشتى كۆمه لگا سهيربكرين، چونكه ئەم نهريته له ئايينه وه سه رچاوهى گرتوه، ئايينيش وهك كهلتور به شيكه له سستته مى كۆمه لايه تى، به تايبه تيش له كۆمه لگاي داخراودا زاله و جيه نهجيه به سه ر نزيكه ي هه مو ديارده و رهفتار و روداوه كانه وه دياره، به مهش كهلتور وهك ئاميريك بو كۆنترولى كۆمه لايه تى به كارده هينريت (رهشاد ميران، 2010: 57)، ئەگه ر له سروشتى پرۆسه ي هاوسه رگيريش برونريت، كه وهك گرپه نديكى كۆمه لايه تى وايه (عبدالرحمن بن عبدالخاق اليوسف، 1988: 21)، هاوسه ران له گۆبه ند و كيشه ي كۆمه لايه تى زور ده پاريزيت و عيب بپه، هوكاريكه بو پاراستنى كۆمه لگا له خراپه كارى، به تايبه تيش به دبيني كۆمه لگا بو ئافره ت (الغزالي، د.ت: 2/ 22)، ئەمانه ش دهكریت وهك هوكارى ئاييني سهيربكریت، كه رولى گرنگى له رهنگريژى خيزانى كوردا بينوه، مه به ست و جوړه كانى هاوسه رگيريش هه ر ئه وهى ليده خوئيرتته وه، كه زورجار ئافره ت بو هوكار و پيناويك بوه نهك ته نها چاره سه ركردى كيشه ي كۆمه لايه تى، به لكو ئامرازى به هيزكردى و پته وكردى په يوه ندى سياسى و وهك چاره سه ريك هاوسه رگيرى سياسى هه ندى جار كوتايى به مملانى و ئالۆزى په يوه ندييه كانى نيوان لايه نه كان هيناوه، سه ربارى وه چه نانه وه و مندالى زورى كه ئامانجيكى بالاي هاوسه رگيرييه (عبدالرحمن بن عبدالخاق اليوسف، 1988: 21)، تاراده يه كيش چاره سه رى فره بونى ره گه زى ميينه شه، ئەگه رچى زانيارى له سه ر جياوازي ريژه ي نيوان (پياو و ئافره ت) له به رده ست نيه، به لام به زورى وابوه كه ئه و رودا و كاره ساتانه ي به سه ر كۆمه لگا هاتون، زياتر پياو بوته پيخوورى روژگارى شوم، ئەمه ش له راستيدا دونيا بينى ئيسلام و كۆمه لگاي كورديش ده رده خات وهك چاره سه ريكيش بو هاوسه نگرارتنى ژيان و پاراستنى وه چه و قه ره بوكرده وهى مردوان و له ده ستچوان، فره ژنى كردوته ئەمرى واقع.

له به رامبه ر ئه وه شدا پيچه وانه ي پرۆسه ي هاوسه رگيرى، نهريتى ته لاقدان (ليكجيا بونه وه) يش له ناو كوردا زور كه مبوه، مه گه ر له حاله تى نه زوكى يان ناپاكيدا، ئەگه ر نا به كاريكى ناپه سند و شوره يى دانراوه (مه لا محمودى بايه زيدى، 2015: 51)، هه رچه نده ئەمه له حاله تى بونى كيشه ي كۆمه لايه تى و ئابوريدا ده شى روبات، به لام ئەه وه په يوه ندييه ي كه ئەندامانى خيزانى كورد به گشتى و ژن و ميړدى پيكه وه به ستوته وه، له سه ر بنه ماي ريز و دلسوزى و هه ستكردى به به رپرسياريه تى بنيا تراوه، ژن دلسوز و خو ي به به رپرسيار به رامبه ر به ميړد و منداله كان زانيوه، له نواندى ملكه چى فه رمانه كان و پاراستنى ئه رك و مافه كان، به تايبه ت له مباره يه وه كوردان ده سته ي بالايان له جيه جيتكردى ئه ركه ئايينيه كاندا هه بوه، ئەمانه ش هوكارى به رده وامبونى ژيانى خيزانى پيكه وه يى له ماوه ي ژياندا ده سته به ركرده و.

ئەگه ر نه زوكى وهك هوكاريك له هوكاره كانى كيشه ي كۆمه لايه تى و ليكجيا بونه وه سهيربكریت، ئەوا كه مى ديارده ي ليكجيا بونه وه ش مانايه كى ديكه شى هه يه، واته ژنى نه زوك له ناو كۆمه لگاي كوردى كه مبون، كه له روى زانستيه وه به ماناي پرۆسه ي سكردى (پيژ) ديته، له زانسته ي دانىشتواندا به ژماره ي له دايكبوانى زيندو ده خريته به رچاو ليكولينه وه له ژماره و تيكرايى و هوكاره كانى له دايكبون ده كات، كه ئەويش دو جوړه، پيژى فسئولوجى واته ژنيك له ژياندا ده توانيت چه ند مندالى ببیت، له گه ل پيژى كارى واته ژنيك له ژيانى خویدا

چهند مندالی بوه (عهبدولا غفور، ۲۰۱۲: ۴۴)، نه خاسمه پیتی بو دیاریکردنی رهوشی گه شه کردنی دانیشتوان توخمیکی بنچینه بیه، که به تایبته رهنگدانه وهی باری ئابوری و کومه لایه تی کومه لگه یه شان به شانی هوکاره بایه لوجیه کان، وهک پرۆسه یهک بهر پرسیاره له بهرده وامبونی کومه ل، بهو پیودانگه پیتی ئافرهت توانای زاوییه له سایه ی هه لومه رگی سروشتدا، له زوربه ی کومه لگا کانیشتدا پیتی له ناو توژی گه نجان له بهرترین ئاستیدایه، واته توانای مندا لخصتنه وه له ناو ئه و توژی هدا بهرتره، که په یوه ندیشی به زو شوکردن و ژنه یناوه هه یه (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۳۶)، له راستیشدا ئه و دهقانه ی که پیشتر خرانه رو، ده کریت بکرینه به لگه ی ئه وه ی که ژنی کورد پیژ و توانای وه چه نانه وه ی گونجاوه و له روی زانستی فسیؤلوجیوه په سنده وه، سه رباری ئه رکی گران و هاوبه شیکردنی شان به شانی پیاو له زوریک له کاروباری مال و کشتوکال و ئاژه لداریشدا، به شیکه ئه مه ش ده گونجیت په یوه ندی به سروشتی ژینگه ی ناوچه کوردنشینه کانه وه هه بویته، چونکه به گویره ی ئه وه ی که (ابن خلدون) شیکردنه وه ی بو هه ریمه کان کردوه، ئاماژه ی به وه کردوه که ناوچه کانی هه ریمی چواره م به هو ی به پیتی و به ره که تی زه وییه کانیا ن و فراوانی نیعمه تی دانه ویله و گونجاوی هه لومه رجه سروشتیه کان، بو ئاوه دانی و دانیشتوان زور گونجاون (۲۰۱۶: ۲۶۵ / ۱)، به پیتی زانستی نویی جوگرافیا ش ناوچه مامناوه نده کان شوینی جه نجالی دانیشتوان و گونجاوترن له ناوچه کانی دیکه (محمد محمود و طه عثمان، ۱۹۶۰: ۳۳۵)، جوگرافیا ی هه رشوینیکیش بریتیه له هه لومه رگی سروشتی و ژینگه ی دانیشتوانه که ی، خه لکیش به گویره ی باری سروشتی و پیداویستیه کان ده ژین و رهفتارده کن، کاریگه ری ره گه زه کانی ئاوه ه واش له سه ر گورج و گو لی و توانای بزاون و توانای جه سته یی ته نانه ت باری دهرونیش داده نیته (ره شاد میران، ۲۰۱۰: ۷۴)، له مباره یه وه ئه گه ر سه رنج له و کاره سات و روداوانه ی به تایبته نیوه ی یه که می سه ده ی (ک/ ۱۳ ز) بده ی، ئه و کاره ساته مروییه ی که خانه ی ئیسلام به گشته ی و ناوچه کوردنشینه کان به تایبته له سه ر ده سته ی له شکرکیشیه کانی هه ریه ک له (خوارزمیه کان مه غول) به سه ر دانیشتوان و ناوچه که یان هیئا، له کوشتن و برین و له برسان مردن و ئابوقه ی ئابوری سه ر شار و شاروچکه کان و ئاواره و ده ربه ده ربونی خه لک (بو نمونه بروانه: ابن الاثیر، الکامل، ج ۱۰، ص ۴۳۲، ص ۴۳۹، ص ۴۴۹، ص ۴۵۰)، ئیدی سه رباری کوشتاری زوری خه لکن ژماره یه کی زوریشی له پیناو پاراستنی ژیا نیان ریگه ی هاتو نه هاتی کوچیان بو ده ره وه ی ناوچه کوردنشینه کان گرتوته بهر (ابن العبري، ۲۰۰۶: ۳۲۱؛ القلقشندی، د.ت: ۳۷۴ / ۴)، چه ندان ئاوییی و قه لا و شار و شاروچکه ویران بون، به مه ش ژماره ی دانیشتوان زور که میکردوه (جعفر حسین خصباک، ۱۹۶۸: ۱۶۲)، به لام دوا ی تیپه ربونی نیوه سه ده یه ک و تاراده یه ک ئاسایی بونه وه ی بارودوخی ناوچه که، گه ریده یه ک که سه ردانی ناوچه که ی کردوه، سه رسامی خو ی له زوری ژماره ی کوردان نه شار دوته وه و به نه ئه ژمار نه هاتو ناوی هیئاون (الأکراد خلانق لا تحصی وأمم لا تحصر) (ابن فضل الله العمري، ۱۹۸۸: ۵۸)، ده کریت ئه مه وه ک به لگه یه ک سه یربکریت، که کاریگه ری سروشت و ناوچه ی جوگرافی و ئاستی پیتی و زاوی نی شانده دات، سه رباری درککردن به هه سته قه ره بو کردنه وه ی له ده سته چوان له لایه ن خه لکه وه، که هو کاریکی دیکه ی گه شه ی دانیشتوانه.

له لایه کی دیکه شهوه وهک نه ریتیش ته مهنی شوکردن و ژنهینانیش له ناو زۆرینهی خیله کوردیهه کاندایه سهره تای ههره تی لای دایه، به زۆری بۆ کچ (۱۶ سالی که مریش) بۆ کورپیش (۱۸-۱۶ سالی) ئه م قوناغهش له روی زانستیه وه به پیزترین قوناغی زاو زیکردنه، سه رباری شیوازه جیاوازه کانی پرۆسه ی هاوسه رگیری، به لام به پله ی یه ک باوک و براگه وه بۆ به جیگه یانندی پرۆسه که بریاریان له چاره نوسی گه نجان داوه (مه لا محمودی بایه زیدی، ۲۰۱۵: ۴۱)، ئه مهش بۆخۆی ئه وهی لیده خوینریتیه وه که گۆی به قایلپون و نه بونی کور و کچه کان نه دراوه به شوکردن و ژنهینان و مافی هه لباردن و په تکردنه وه یان نه بوه، به هه حال له وهی به کورتی خرایه رو ئه وه دهرده که ویت که هۆکاری کومه لایه تی به په هه نده جیاوازیه کانیه وه کاریگه ری له سه ر ریزه ی دانیشتون داناهه.

توخمی مندال و سه نگی کومه لایه تیش وهک هۆکاریکی دیکه له پال هۆکاره کومه لایه تیه کان، رۆلی له زیادبونی مندال و وه چه نانه و هدا بینیه، چونکه ئه و نه ریتیه ی له ناو کومه لگای کوردیدا زالبوه، مندال زۆری به تایبه تیش ئه گه ر نیرینه بونایه، قورسایه کی کومه لایه تی به و خیزانانه به خشیوه، له زۆریک له کیشه کومه لایه تیه کانیسه دا جۆریک له چاوپۆشی له و خیزانانه ده کرا (عبدولا غه فور، ۲۰۱۱: ۸۵)، له راستیدا ئاستی رۆشنیری کومه لگاش له مباره یه وه رۆلی هه بوه، که ههستی دیارکردن و وه ستاندنی وه چه نانه وه، که پیناچیت له و قوناغه دا ئه و جۆره بیرکردنه وه هه بوبیت، به پیچه وانه وه له سه ر بنه مای (هه ر که س رزقی خوی له گه ل خویه تی)، که بنه مایه کی ئایینی هه یه، هه روهک (خوای گه وره) فه رمویه تی: (وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا) (سورة الاسراء، الاية ۳۱)، ئه م ته رزه بیرکردنه وه یه ش کاریگه ری له سه ر قه باره ی خیزان هه بوه.

ج- هۆکاری ئایینی:

ئه گه ر سه رنج له کومه لگای کوردی بدریت به تایبه ت له دوای پرۆسه ی فتوحات و ورده ورده موسلمانبونی، ئیدی ئیسلام بۆته ئایینی زۆرینه ی کورد، له و قوناغه دا وهک جیهه جیکاریکی سه رسه خت دهستی به ئایینه وه گرتوه، زۆربه ی دانیشتوانی په یه وه کاری سوننه و جه ماعت بون (المقدسی، ۱۹۹۱: ۱۴۲، ۳۷۳، ۳۸۸)، به مهش ئیسلام په نگرین کۆی سه سته می کومه لایه تی کوردی (ئه وهی که موسلمان بوه) (iii) کردوه، به مهش ئایین وهک دیارده یه کی که لتوری و کومه لایه تی، که هه میسه ئاماده یی له ناو خه لکدا هه بوه، سه رباری ئه وهی پیوستیه کی له راده به ده ری روحیه، رۆلیکی گرنگیشی له ریکه ستنی په یوه ندی و به ها کومه لایه تیه کاندایه هه یه، هه رکاتیکیش کومه لگا په یه وه یان له ریسای و بنه ماکانی کرد، ئه و ئایین سه سته می کومه لایه تی کومه لگا ملکه چی خوی ده کات، که واتا ئایین که لتوره و به شیکه له سه سته می کومه لایه تی وهک ئامرازیکیش بۆ کۆنترۆلکردنی کومه لایه تی به کارده هینریت (ره شاد میران، ۲۰۱۰: ۵۷)، له مباره یه شه وه ئیسلام کاریگه ری گرنگی له سه ر ژبانی کومه لایه تی کورد هه بوه، به تایبه ت له باره ی پیکهینانی خیزان و په روه رده ی مندال و ریکه ستنی په یوه ندیه کومه لایه تیه کانی دیکه.

ئایین هاندەری سەرەکی بوە بۆ پیکهینانی ژینانی هاوسەرپهتی و هاوژینیی، هانی گەنجان دەدات بۆ ئەم کارە و نانهوهی وەچە و ئاوەدانکردنەوهی زهوی و دورکەوتنەوه لە خراپە(الغزالي، د.ت: ۲/ ۲۲؛ عبدالرحمن بن عبد الخالق، ۱۹۸۸: ۲۱)، بە پینچەوانەشەوه لیکجیا بونەوه و تەلاق^(iv) کارێکی پەسند کراو نییە(صالح بن عبد العزيز بن إبراهيم آل منصور، ۱۴۲۳ هـ، ص ۷۵)، هەر لە بابەتی ژنەینان و فرەژنی و وەچە نانهوه و مندال زۆری، هەر وەک پینشتر باسیان لێوەکرا، لە ژێر کاریگەری ئایین دابون، ئەگەرچی لەدایکبون کارێکی (خوایی) ه، بەلام ئیسلام نەک هەرپشتگیری مندال زۆری دەکات و پینگرتن و کەمکردنەوهشی بەدروست دانانیت، لە پیناو بەردەوامبونی ژیان پاراستنی وەچە مرقایهتی(صالح بن عبد العزيز بن إبراهيم آل منصور، ۱۴۲۳ هـ: ۷۳)، هەمو ئەو دیارده و هەلسوکهت و رەفتاریکی لە ژینانی رۆژانەیهوه دیاربوه، کە رۆژانە و لە بۆنەوه و مەراسیمە جۆراوجۆرهکان لە رینگە و تارخوینان و شەرەزان و زانایانەوه، بنەماو پرنسیپەکانی ئایینی بەگوێی خەلک گەشتون، بەتایبەتیش مزگەوتەکان بونە شوینی پەروردهی ئایینی و مەلبەندیکی گرنگی چاکسازی کۆمەلایهتی، لەمبارەیهشەوه لە شار و ناوچه کوردنشینەکان لەنمونهی باشترین و تاربیژیان تیندا هەلکەوتون، هەبوه هەر بە بنەماله زاناکانیان لە سەرکەوتوترین و تاربیژیان بون(الفارقي، ۲۰۱۴: ۴۴۸، ۵۸۴، ۶۱۳)، چ جای ئەوهی ئەم بابەتە هەربۆخۆی لایهنيکی ژینانی کۆمەلایهتییه، کە مەراسیم و ئاهەنگی تايبەتیا بۆ ریکخراوه، هەمیشە زانا و مەلا و تا قازی لە مەراسیمە کەدا ئامادەگیان هەبوه(ابن واصل، ۱۹۵۷: ۳/ ۲۱۳)، سەرباری بەشداریکردنی دەست و پینوهند و ناودارانی مالباتە خانەدانەکان و پینشسپی و سەربازان لە مەراسیمی ژنخواستن و بوک گواستنەوهی میر و میرزادەکاندا(الفارقي، ۲۰۰۷: ۳۰)، سەرباری سازکردنی رپوره سمی تايبەت لەکاتی لەدایکبونی مندالدا، بەتایبەتیش ئەگەر مندالە کە کور بوايه، ئەو سەرباری ئەوهی خانەواده کە شاکەش کە دەبون!، لەرۆژی حەوتەمی لەدایکبونی زیاپهتی (العقیقة) سازدەکرا، خەرچی و تیچویهکی زۆریان بۆ ئامادەدەکرد، بەجۆریک سەردار و بەرپرسان بە میوانداری و خیروخیرات و خەرچی زۆر خەلکیان سەرسامکردوه(أبو شامة، ۱۹۹۷: ۲/ ۱۵۳)، ئەمانە و چەند مەراسیم و رپوره سمی دیکە کۆمەلایهتی کە لە ئایینهوه سەرچاوهیان گرتوه، هاندەری بون بۆ پرۆسە و هاوسەرگیری و مندال زۆری، بەمشپۆهیهش هەر وەک توێژەرێک ئاماژە کردوه، ئایین بۆتە بەشیکی گرنگی کەلتوری کورد(رهشاد میران، ۲۰۱۰: ۵۹).

د- کۆچ:

میژوی مرقایهتی پریهتی لە پوداو و دیاردهی سیاسی و سەربازی و شارستانی جۆراوجۆر، کە لیکهتەو و شوینەواریان لەسەر نەک هەر سەردەمه کەیان، بەلکو لەسەر داهاوتی مرقف بەجیهیشتوه، زۆریکیش لە دیاردهکان رەنگدانەوهیان لەسەر گروپ و دەستە و نەتەوه جیاوازهکان داناوه، کۆچ (الهجرة)^(v) وەک یهکیک لە دیارترین ئەو دیارده کۆمەلایهتی و جوگرافیانهی کۆنی ناو میژو، کە لەناو کۆی نەتەوهکان بە ئاستی جیاواز هەبوه، چونکە لەراستیدا ئارەزووی کۆچکردن یهکیکە لە تايبەتمەندییه گرنگەکانی مرقف، کە لەجولەیهکی بەردەوام دایه(فوزی عەبد سەهوانه و موسی عبوده سمحه، ۲۰۰۹: ۱۵۵)، بەمشپۆهیهکی سەرشتیش

ئارەزووی لە بزاون بوو و بونەوهریکی خۆگرتو و خاوەن وزەیه(رەسول رەبانی، ۲۰۱۳: ۴۰)، کۆچکردن بەمانای رەوکردن و گواستەنەو لەشەوینیکی جوگرافیهو بۆ شەوینیکی دیکە دیت، بەپێی پێویستیەکانی ژیان و بەرژەوهندی و بژیوی، جا چ لەسەر ئاستی تاک یان کۆمەلە و پیکهاتە ی رەگەزی و ئایینی بیت، که کاریگەری زۆر لەسەر گەشە ی ژمارە ی دانیشتوان و گۆرینی دیموگرافی و ئابوری دادەنیت(رزگار سعید قادر بشدەری، ۲۰۰۹: ۱۱)، ئەو ی ئاشکراشە ئەو یه که کۆچ دو کرده لەخۆدەگریت، یه که م جیهیشتنی شوینیکی دیاریکراو که پێی دەوتریت شوینی رەسەن، دوهم ئەو شوینە ی که خەلکی بۆی دەچن که پێی دەوتریت شوینی کۆچ بۆکراو(فوزی عەبد سەھاونە و موسی عبودە سمحە، ۲۰۰۹: ۱۵۹)، کۆچیش جۆری جیاوازی هەیه لەسەر ئاستی ناوخوا و دەرەکی و وەرزی و بەخوایشت یان بە زۆرەملی لە نمونە ی کۆچن(رزگار سعید قادر بشدەری، ۲۰۰۹: ۱۲).

هۆکارگەلینی زۆر لەپشت بزاون و کۆچی خەلکەو، سروشتی نااسایی و ژینگە ی کۆمەلایەتی نەگونجاو و ئاستی بژیوی و گوزەران و هۆکاری جوگرافی تەوژمی کۆچیان بەرھەمھیناوە، بۆیە هەندێ جار کۆچکردن بۆ مەرووف دەرەفەتیکە هەلکەوتو بوو بۆ پیشکەوتنی و هیندی جاریش بەوەرێ کەوتنی ناچاری دیتە ئەژمار(رەسول رەبانی، ۲۰۱۳: ۴۰)، بەلام ئەو ی جیگای سەرنجە ئەو یه هەندیک هۆکار لەشوینی رەسەن پال بەخەلکەو دەنینن که کۆچ بکەن، بەلام ئەو ناوچە یه ی که خەلکی کۆچی بۆدەکەن هۆکار هەیه راپاندەکیشت، کەواتە سەبارەت بە پۆلینکردنی ئەو توخمانە ی که کاریگەریان لەسەر قەبارە ی تەوژمی کۆچ هەیه، دو جۆرن، یه ک ئەو هۆکارانە ی که پەیوەستن بەشوینی کۆچلیکراو، دو ئەو هۆکارانە ی که پەیوەستن بەشوینی بۆ هاتو (کۆچ بۆ کراو)(فوزی عەبد سەھاونە ، ۲۰۰۹: ۱۶۸).

بەھەر حال ئەگەر لە میژوی کورد و ناوچە کوردنشەینەکانیش بروانریت، ئەو ی بیگومان وەک هەر پیکهاتە و نەتەو یه کی دیکە پیشکی ئەو دیار دە یه ی بە جۆرە جیاوازیەکانەو بەھەر هۆکاریک و مەبەستیک بوبیت بەرکەوتو، ئەو ی که لێرەدا زیاتر جیی مەبەستە ناوچە کوردنشەینەکانن وەک ناوچە یه کی گرنگی کۆچ بۆکراو، که کاریگەری لەسەر گەورەبونی قەبارە ی دانیشتوان لیکەوتو تەو، بەو پیکهاتە جیاوازانە ی که لەشوینانی دیکەو کۆچی شار و شاروچکە و ئاوابیەکانی کوردستانیان لە ماو ی لیکۆلینەو وەکەدا کردو، لەراستیدا بەرادی یه که م دوا ی پرۆسە ی فتوحاتی ئیسلامی ناوچە کوردنشەینەکان بونە ناوچە ی گرنگی کۆچ بۆکراو، چەندان نەتەو و پیکهاتە بە هۆکاری جیاواز بە لیشاو رویان کردو تە ناوچە کە، که کاریگەری و لیکەوتەکانی جیی مەبەستی ئەم توێژینەو یه، بەلام پێویستە ئەو بوتریت ئەو کات ئاستەنگ و بەر بەستی سیاسی و یاسایی بەمجۆرە ی ئیستا نەبو، راستە سنوری قەلەمەرە ی میرنشین و دەسەلاتە خۆجییەکان تارادە یه ک دیاریکراو بو، بەلام بەگشتی دو جیهان یان خانە هەبو، ئەویش خانە ی ئیسلام (دار الاسلام) و خانە ی شەر (دار الحرب- الکفر)، ئیدی لەسنوری خانە ی ئیسلامدا رینگریک بۆ کۆچ و گەشتکردن نەبو، مەبەست کۆچی ناوخوا یی حەزەکییە، بۆیە فەلسەفە ی کۆچکردن بە دەرکەوتنی ئیسلام گۆرانکاری بەسەردا هات و سیمایەکی ئایینی وەرگرت، چونکە ئەم دەوڵەتە که خاوەنی گەلیک نیشتمان و نەتەو ی لیک جیاواز بو، لە چوارچۆیە

یهک بۆته و نهته وهدا له سهه بنه مای بیروباوهه کۆیکردنهوه، بهمهش فه رههنگی سنوری له کهلتوری سیاسیدا فریدرا و تهواوی سنوری خاکی ئیسلامی کردۆته یهک سنور، ئازادی پۆیشتن و هاتن له پۆژه لاتهوه بۆ پۆژئاوا و له باکورهوه بۆ باشور به پیچه وانه شهوه به کردار جیبه جیکراوه، ئیدی نهتهوه موسلمانهکان به کوردیشهوه پابهندی ئهوه کهلتوره بون که ئیسلام هینایه کایهوه، بۆیه نهتهوهکانیش له ژیر سایه ی ئهوه دهوله ته دا گه لیک سنوریان برین و تیکه لاوبونی کومه لایه تی زیاتری هیناوه ته ئاراهه (حسین عبدالرحمن حسین، ۲۰۱۷: ۲۰)، نهک په لاماردان و داگیرکردن له سهه ئاستی شهه و کوشتا، که به شیکی کۆچی نهتهوهکانی دیکه بۆ کوردستان له مجۆره یان بوه، له لایه کی تریش ماده م کۆچ دیارده یه کی سروشتی و چالاکی مرۆقه، ده شیت به شیکی له وانه ی بۆ کوردستانیش کراون، به کاریکی ئاسایی چاولی بکرین بۆهه مه به ست و به هه هۆکاریکه وه بوبیت، دیاریشه که یه کی که له ئاکامه هه ره دیارهکانی کۆچیش گۆرانکارییه له ژماره ی دانیشتوان، که له شوینیکدا که مده کات و له شوینیکی دیکه دا زیاده کات، که لیژدها به پله ی یه که م جی مه به ست و قسه له سهه کردنه.

له دیارترین ئهوه پیکهاته په گه زیانه ی که کۆچیان بۆ ناوچه کوردنشینهکان کردوه و تیندا گیرساونه ته وه، وهک پیکهاته ی (فارس و عه ره ب و ده یله م و تورکمان) وهک نمونه ی پیکهاته ی موسلمان، جگه له وه ی ئاماژه به بونی پیکهاته ی دیکه ناموسلمانیش له نمونه ی (ئه رمه ن و خزر و روس و پۆم) تاراده یه ک کراوه، هه رچه ند ئه وان وهک به شیکی له پیکهاته ی ئایینی به ره له ئیسلامیش له ناوچه کوردنشینهکان نیشته جیبون (فرهاد حاجی عبوش، ۲۰۰۴: ۲۳۰-۲۶۶)، به لام ئه وه ی لیژدها جی ئاماژه یه ئاکنج بونیانه له سهه رده می عه بباسیدا و پۆلیانه له گه وه بونی قه باره ی شارهکان و زیادبونی ژماره ی دانیشتوان.

بۆ نمونه بونی په گه زی فارس له هه ندی شارهکانی وهک (الدینور و قرمیسین و ماسبزان و الصیمرة و حلوان) (الیعقوبی، ۱۴۲۲: ۷۶، ۸۳)، سه بهاره ت به کۆچی پیکهاته ی عه ره بییش ئه وه هه رچه ند میژوه که ی بۆ پیش ئیسلامیش ده گه ریته وه، به لام فه تحکردنی ناوچه کوردنشینهکان به سهه رتایه کی گرنگی ئاکنجه بونی ئه وه په گه زه داده نریت بۆ ناوچه که، به جۆریک ده کریت بوترت به دریژایی سهه رده می عه بباسی به هۆکار و ئاستی جیاواز به رده وام بوه، له بهر دریژنه بونه وه ی بابه ته که و دوباره نه کردنه وه ده کریت وهک نمونه ئاماژه به چه ند هۆز و شاریک بکریت که تینادا گیرساونه وه و بونه پیکهاته یه کی کاریگه ر، له وانه هۆزهکانی (الازد و کنده و طی و تیم و همدان و بني حبيب و بني قشير و نمیر و عقیل چه ندانی دیکه) له وانه له شارهکانی هه ری می جزیره گیرساونه وه (الازدی، ۱۹۶۷: ۳۸۴؛ ابن حوقل، ۱۹۳۸، ۱ / ۲۱۹-۲۲۱)، ژماره یه کی زۆریش له هۆز و تیره و بنه مالهکانی عه ره ب له بسره و کوفه و شامه وه بارگه و بنه یان بۆ هه ری می ئازربجان ئاران گواستۆته وه، به جۆریک هه ری که یان ده قه ریکی به پیتی بۆ خۆی پاوانکرد و خه لکی ناوچه که یان کرده سه پان و ئیشگری گوندهکانیان (البلاذری، ۲۰۰۰: ۱۹۸؛ بۆ زانیاری زیاتر بروهانه: حسام الدین النقشبندی، ۲۰۱۳: ۷۰-۸۹)، شارهکانی هه ری می چیاکانیش له کۆچبۆکردنی عه ره ب بی به ش نه بوه، له نمونه ی شارهکانی وهک (سیروان و الصیمرة و حلوان و الدینور و نهاوند و شاره زور) نیشته جیبون (الیعقوبی، ۱۴۲۲: ۷۲، ۷۶، ۸۳)، به شیکی له و ناوچه کوردنشینهکان به ده رنه بون له

كۆچى رهگهزى دهيله مېش به لام به به راود به به ره و توركمان رېژهيان كه متر بوه، ئه وانىش به پالېشى كۆمه لېك هۆكار له به شېك له شاره كانى به تايبته ههرىمى نازر بيجان و ئاران و ههرىمى چياكان گيرساونه وه (نېشتمان بشير محمد، ۱۹۹۴: ۸۹).

له راستيدا له م نيوه ندهدا رهگهزى توركمان له كاريگه رترين ئه و پېكهاتانه بوه، كه وهكو سيلاو به ناوچه كوردن شينه جياوازه كاندا بلاوبونه وه، ئه گه رچى ميژوى كۆچيان له پېشتره، به لام سه ره تاي سه دهى (۵/ك/۱۱) به قوناغىكى گرنگى ئاكنجه بونى توركمان بو كوردستان داده نريت، بو جورىك كۆچى ئه وان كاريگه ربوه، كه پېكهاتهى ديموگرافى زور شار و شوينيان گورپوه، كۆچى به ليشاوى ئه وان له گه ل هيرش و په لامارى (غوزه كان) ده ستىپيكر دوه (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۷/ ۷۱۶)، پاشان ده ركه وتنى سه لجوقيه كان و له سه ر شانوى سياسى ناوچه كه ماوهى فه رمانره ويان به قوناغىكى گرنگى بزواتى كۆچى توركمان بو ناوچه كه داده نريت، ئيدى ورده ورده عيل و بنه ماله كانيان به روبه ريكى فراوانى ناوچه جياوازه كاندا بلاوبونه وه و ده ستيان به سه ر مال و زه وي و زارى خيله كوردىيه كاندا گرت (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۸/ ۴۷۶)، بو جورىك ههرىمى وا هه بوه له به ر گه وره ي قه باره ي توركمان و ده ستگرتن به سه ر ناوچه كه دا هه ر به ناوى عيلىكى ئه وان ناودرير كراوه (المؤلف المجهول، ۲۰۱۰: ۳۰۴؛ بو زانبارى زياتر بره وانه: زرار صديق، ۲۰۱۰: ۲۷۴-۲۸۵)، كۆچى ئه م ره گه زه له سه دهى (۶-۷/ك/۱۲-۱۳) يش به هوى له شكر كيشى خوارزميه كان و مه غوليش وهك دو هيزى توركمان دريژه ي هه بوه.

به هه رحال ئه وهى له ديارده ي كۆچ رونه دبېته وه، ئه وه يه كه كۆچ نهك ته نها كاريگه رى له سه ر قه باره ي دانىشتوان هه يه، به لكو كاريگه رى له سه ر گورانى پېكهاته ي نه ته وه يى و ره گه زى و ته مه نيش هه يه، چ جاى كاريگه رى له سه ر روخساره كانى گورانى ئابورى و كۆمه لايه تيش داده نيت، كه به هوى تيكه لاوبونى كه لتورى و شارستانى و خوگونجان له گه ل ژينگه ي نوى سىما و ته رزى نوى ديمه نه كانى ژيان دينيته كايه وه، بو يه كاريگه ريه كه ي تا ئه و راده يه يه كه زور جار قه واره ي دانىشتوان به قه واره ي كۆچه وه به سه تراوه ته وه، له م گۆشه نىگايه شه وه ده كريت به سه رچاوه ي هيزى دوه مى گورانى قه باره ي دانىشتوان بژميرت (جوده حسنين جوده و فتحى محمد أبو عيانة، د.ت: ۴۰۵-۴۰۶؛ بىستون حسين اسماعيل، ۲۰۱۳: ۴۳)، ئه وه ي به كورتى ئاماژه ي پيكر، ته نها كۆچى به شىك له ره گه زى بيگانه بوه بو ناوچه كوردن شينه كان، مانه وه يان تا دامه زراندى ده سه لاتى خوچى له زورىك له ناوچه كان ليكه وتوته وه (vi)، كه رولى له مانه وه و چه سپاندى پيگه ئه و پېكهاتانه هه بوه، مانه وه ي پاشماوه ي به شىكيان له هه ندى له شار و شاروچه كانى كوردستان به شىكى ميژوه كه ي بو ئه و قوناغه ده گه رپته وه، ئه گه رچى له قوناغه كانى ديكه شدا به شىواز و جورى و ئامانجى جياواز به رده وامبو، به تايبته له ميژوى نوى و هاوچه ر خدا، ئيدى به مشيوه يه هه روهك بو كۆچيان هۆكارى خوى هه بو، به هه مان شيوه ش هۆكارى گرنگ هه بون بو مانه وه يان و زىابونى ژماره ي دانىشتوان گورينى پېكهاته ي نه ته وه يى به شىك له شاره كوردىيه كان، ئه گه رچى قسه ي ئيمه زياتر له سه ر قه باره ي دانىشتوانه نهك پېكهاته ي ره گه زى و ئايينى.

كۆچردنى دانىشتوان له گونده كانه وه بو شاره كان يان به مانايه كى ديكه كۆچى ناوخویش، له هه ندى كات و سه رده مدا وهك جورىكى ديكه ي كۆچ به رچاو ده كه ويته، چونكه ئاوايى و گونده كان ته نها سه رچاوه ي

دابینکردنی خۆراک و دانەویڵە و پیداو یستییە سەرتاییه‌کان نین بۆ شارەکان، بە لۆکو زۆر جار سەرچاوه و هیزیکی دیاریشن له دابینکردنی دانیشتوان بۆ شار، که له رینگه‌ی کۆچه‌وه دیتهدی (صبري فارس الهيتي و صالح فليح حسن، ۱۹۸۶: ۳۷۶)، به‌تایبهت شار بۆ پرکردنه‌وه‌ی پیداو یستیه‌کانی له هیزی بازو و مرویی پشت به دانیشتوانی گوند ده‌به‌ستیت، له‌وانه‌ش هیزی سه‌بازی که بۆ پاراستنی شار گرنگه، که هۆکاره بۆ گه‌وره‌بونی قه‌باره‌ی هه‌ندی شار یان ناوچه له‌سه‌ر حیسابی شار و ناوچه‌ی دیکه، هه‌ندی جاریش کاریگه‌ری و هۆکاری سروشتی و مرویی پۆل ده‌بینن، له نمونه‌ی دهرد و ئافات قاتوقری و کاره‌ساته سروشتیه‌کان، که ته‌نگی به دانیشتوانی ناوچه‌یه‌ک هه‌لچنیوه (ابن الاثیر، ۲۰۰۶: ۸ / ۶۹۶) به‌ناچاری رینگه‌ی کۆچیان بۆ ده‌قهر و شوینی دیکه گرتوته‌به‌ر.

هه‌ر له سۆنگه‌ی ئه‌و روداوانه‌ی که سه‌رده‌میک له سه‌رده‌مه‌کان و له‌ماوه‌ی لیکۆلینه‌وه‌دا به‌سه‌ر هه‌ندی له ناوچه کوردنشینه‌کان هاتوه، کۆچی دانیشتوانی گوند و ئاوییه‌کانیشی به‌ره‌و شاره‌کان لیکه‌وتوته‌وه، بۆ نمونه‌ی به‌هۆی ئه‌و ئاژاوه‌ی که له سالی (۵۸۱/ک / ۱۱۸۵ز) له نیوان کورده‌کان و تورکمانه‌کان له ده‌وروبه‌ری دیاربکر سه‌ریه‌له‌دا، به‌هۆی کوشتار و سته‌می تورکمانه‌کان زۆر له دانیشتوانی ئاوییه‌کان که خه‌لکی ره‌سه‌نی ناوچه‌که بون به‌ناچاری به‌ره‌و شاره‌کان کۆچیان کردوه (الرهاوي المجهول، تاريخ الرهاوي، ۱۹۸۶: ۲ / ۲۲۵)، نمونه‌ی واش هه‌یه که له‌به‌ر شه‌ر و ئاژاوه‌ی نیوان هیز و لایه‌نه‌کان ژماره‌ی پیکهاته‌یه‌ک له‌سه‌ر حیسابی پیکهاته‌یه‌کی دیکه زیادی کردوه، بۆ نمونه ئه‌رمه‌نه‌کانی ناوچه‌کانی (میا فارقین و ماردین) به‌ناچاری قولله و قه‌لاکانیان راده‌ستی تورکمانه‌کان کردوه (الرهاوي المجهول، ۱۹۸۶: ۲ / ۲۰۲)، به‌شیکه‌ی زۆریش له خه‌لکی ئاوییه‌کانی ده‌وروبه‌ری سنجار له ترسی کۆشتاری بچ ئامانی مه‌غۆل به‌ره‌و شاره‌که کۆچیان کرد (موسی الهسنیانی، ۲۰۰۵: ۱۳۰)، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که تاراده‌یه‌ک شاره‌کان به‌هۆی بونی شه‌وره و قه‌لا و ئامرازی پارێزگاری دیکه‌وه به‌به‌راورد به‌گوند و پیده‌شته‌کان پارێزراوتربون، ئه‌مه و شاری ماردین به‌هۆی ئه‌مجۆره کۆچه‌وه وینه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م بابته‌یه (عماد الدین خلیل، ۱۹۸۰: ۴۴۱-۴۴۲)، به‌مشیه‌یه سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی به‌شیکه‌ی دانیشتوانی شار گوندین، ئه‌وانه به شارنشین ناودیرکراون (ره‌سول ره‌بانی، ۲۰۱۳: ۲۸)، بۆ بژیوی و ئیش و کاری پۆژانه‌ی به‌شیک له‌وانه له‌سه‌ر ره‌نیوه‌ینانی زه‌وی و زاری گوند و پیده‌شته‌کانی ده‌وروبه‌ری شاره، وه‌ک به‌شیک له دانیشتوانی هه‌ولێر، که له ده‌وروبه‌ری قه‌لا و پیده‌شته‌که‌ی چهند ئاوی و ديهات هه‌بون، شاریکی ئاوه‌دان و قه‌ره‌بالغ بوه (یاقوت الحموي، ۱۹۹۵، ۱، ۱۳۸)، تا شاره‌که وه‌ک ئاوه‌دانیه‌کی په‌رش و بلاوی لیهات و پتر پوخساری ديهستانیکه‌ی وه‌رگرتوه (زرار صدیق توفیق، ۲۰۲۱: ۳۱۷)، به‌مه‌ش رێژه‌یه‌کی به‌رچاوی دانیشتوان و پیکه‌وه ژیا‌نی شارییان به‌ره‌مه‌یناوه.

به‌هه‌رحال نمونه‌ی ئه‌مجۆره روداوانه سه‌رباری جیاوازی دابه‌شبوونی دانیشتوان و گه‌وره‌بونی قه‌باره‌ی دانیشوانی شاریک له‌سه‌ر حیسابی شاریکی تر، تاراده‌یه‌ک که بونه‌وه‌ی گوندنشینان و زۆربونی شارنشینانی لیکه‌وتوته‌وه، له‌راستیشدا گونده‌کان زیاتر که وتونه‌به‌ر مه‌ترسی له‌ناوچون و کۆشتاری له‌شکرکێشی هیزه‌کان و شه‌ر و ئاژاوه ناوخوییه‌کان، سه‌رباری کاره‌سات و نه‌هامه‌تیه سروشتیه‌کان که زیاتر هه‌ژار و وه‌رزیرانی

دهكرده قوربانى، به ناچارى رېگاي كۆچيان گرتوته بهر، سه ربارى گراني و بهرزبونه وهى نرخى كالا و بهروبومه پيويستيبه كاني ژيان، ئىدى زور جار برسپه تى هيزى له خه لك بريوه و ته نانه ت كه وتونه ته مندال فرۆشتنى (النويري، ۱۴۲۳: ۲۳/ ۲۹۲-۲۹۳)، به شيكى كۆچى خه لكيش له گونده كانه وه بۆ شاره كان، هه رله بهر مه ترسى ژيان و مانه وه بو، چونكه شار له روى هه لكه وه ته و چۆنيه تى دروستبون و رۆلى له پاراستنى گياني دانىشتوانى له روى ته كتيك و ته كنيكى سه ربارى زياتر بهرگه ي له شكركيشى په لاماره كاني گرتوه، به كيكيش له ئه ركه گرنگه كاني ئه ركى سه ربارى و پاراستنى ژيانى خه لكه، هه رچه ند ئه وانيش بى وه يى و زياني گياني نه بون، له لايه كى ديكه شه وه ئه مجوره روداوانه بۆنه هۆكارىك بۆ گوراني پيكهاته ي نه ته وه يى و ره گه زى و ته نانه ت ته مه نيش.

له لايه كى ديكه شه وه ئه و په ره سه ند و گورانكارى به ژيارى و كۆمه لايه تيانه ش كه له سه رده مى ئارامى و بوژانه وه ي شاره كان، به تايبه ت له سه رده مى ده سه لاته خۆجيبه كاني كورد و ئه تابگى و ئورتوقيه كاندا هاتوته ئاراه، له پيشكه وتنى لايه نى زانستى و رۆشنپيرى و ته ندروستى، كارىگه رى كردوته سه ر خواستى به هره مه ندبون له ده سته كه وه شارستانى به كه به په لى يه كه م له شاره كان هاته دى، به تايبه تيش له سه ده ي (۵- ۱۱/ ۱۲) وه رچه رخانكى گه وره به سه ر بارودۆخى سياسى و شارستانى خانه ي ئيسلام به گشتى داهات، له ناويشيدا ناوچه كوردنشينه كاني گرتوه، سه ره له داني ميرنشينه كان و پيويستى سوده رگرتن له تواناي مروپى و هيزى بازوى خه لك زيادى كرد، به تايبه تيش داموده زگاكان بۆ به رپوه بردنيان پيويستيان به خه لكى هه مه كاره بو، سه ره له داني داموده زگا خزمه تگوزرايه زانستى و رۆشنپيرى ته ندروستيه كانيش، كه واته هۆكارى شارستانى (زانستى و رۆشنپيرى) به هۆكارى گرنكى كۆچى خه لكانيكى زور بينوه، كه كۆچى شار و شارۆچكه كاني كوردستان بكن و تيدا بگيرسيته وه، بۆ نمونه شارى هه ولير وينه يه كى ديارى ئه م بابته يه، كه (ابن المستوفي) ميژونوسى شاره كه ناوى سه دان زانا و كه سايه تى و ده يان بنه ماله شى هيناوه كه كۆچى شاره كه يان كردوه تيداماونه وه (۱۹۸۰، ۲، ۵۶۷، ج ۵، ص ۶۷، ۱۱۱، ۳۲۰، ۶۳، ۴۷۸)، ئه مه و بنه ماله كاني وه ك (بنو نباة و بنه مهاجر و بني عقيل و ابو منعه چهنه داني ديكه) (الفارقي، ۲۰۱۴، ۶۰۹؛ ابن المستوفي، ۱۹۸۰، ۱، ۲۳۲؛ بروانه: موحسين موحه ممه د، هه ولير، ل ۳۰۶- ۳۱۲)، كۆبونه وه ي ئه مانه ش به لگه ي مانه وه يانه له شاره كه دا، ئاشتى شارستانى و قه ره بالغي شاره كه ش ده گه يه نيته (ياقوت الحموي، ۱۹۹۵، ۱، ۱۳۸)، ئه مانه و سه دان داناو زاناي ديكه، كه له ره گه ز و ولاتى جياوازه وه رويان له شار و شارۆچكه كاني كوردستان كردوه، كه زوربان رۆلى گرنگيان له دامه زراندى چهندين قوتابخانه و فيرگه شدا بينوه (vii).

له لايه كى ديكه شه وه هه ر ئه و بارودۆخه شارستانى هاني دانىشتوانى گوندى داوه بۆ سود وه رگرتن له و پيشكه وتن و خزمه تگوزاربه نوپيانه لاني كه م كارى ئابورى و بازرگاني و به ره و سه ندنى پرۆسه ي خويندن و خوينده وارى، كه كۆچ بكن بۆ شاره كان، سه ختى ژيان و باروگوزهراني گوند و پاشكه وتوى فه ره هنگى و سه ختى بارودۆخى كشتوكال و ئازه لدارى و كيشه و مملاني خيله كى، به شيكى له دانىشتوان ناچار به كۆچ بۆ شار كردوه، مه رجيش نه بوه هه مو گونديه كان خاوه نى زه وي و زار بوبن، چونكه دياره زالى سسه تهمى

دهره به گي هميشه وايکردوه وهرزيراني کورد وهک کریگرتوه و سه پاني دهره به گه کان وکه سانی دیکه کاربکهن و به کولله مه رگی ژيان بگوزهره نين، نه مانه ی وای له دانیشـتوان کردوه که به ناچاری به دواي شوینیکی ئارامبه خشتردا بگه رین (الفارقي، ۲۰۰۷: ۱۴۰، ۱۵۶)، سه رباری سته م و چه وساندنه و بیان و قورسی و گرانی باج و مالیات و نه رکی بیگاری و باجی ناشایسته و ناشه رعیش (ابن الجوزي، ۱۳۵۹: ۲۱۸ / ۹)، له لایه کی دیکه شه وه به تایبته نه وه ی پیویستی شاره کان و میرنشینه کانی له هیزی مرویی و سه رباری دابینکرد، بریتیبون له نه دامانی خیله کوردییه کان، بایه خدانی میر و سه روک خیله کوردییه کانیش به دروستکردنی دامه زراوه سه ربارییه کان له نمونه ی قه لا و قولله و په ناگه و شوره بو خو پاراستن له مه ترسییه دهره کی و ناو خو بییه کان (عبدالرقيب يوسف، ۲۰۱۴: ۲ / ۳۲۶)، پیویستی نه وانی به هیزی سه رباری زیادکردوه، نه مه ش وایکردوه تیشو و بژیوی به شیکی زوری خه لکی هه ره مه کی و خیله کی له سه ر پیشه ی چه کداری بیت، که وایکردوه زورجار ده ست بو به رژه وهندی وهرزیران و کاری ریگریش دریژبکهن و بینه مایه ی مه ترسی، دهره به گه خو مالیه کانیش له مباره یه وه پشکی زوریران به رکه وتوه (ابن الجوزي، ۱۳۵۹: ۷ / ۲۷۲)، نه مه ش ده گونجیت هو کاریک بو بیت که له پیشه ی تر و ده ستره نگینی و پیشگه ری دوری خستوته وه، نه گه ر سه یری پیکهاته ی هیزی سه رباری میرنشینه کانیش بکه ین، سه رباری نه وه ی خیله کان پیکهینه ری سه ره کی بون، به لام له ره گه زی بیگانه شی تیدا بو، که وهک هیزی به کریگیراو له ناو سوپای میرنشینه کان خزمه تیان کردوه (ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۸ / ۵۷-۵۶: حسام الدين نه قشبه ندی، ۲۰۰۸: ۴۰۸)، سه رباری به خشینی زهوی به سه رکرده سه ربارییه کان به ناوی (الإقناع العسكري) جوتیارانی له زهوی و زار بینه ش کردوه، که زورجار له بری به شداریکردنیان له جه نکه کاندایه پال لایه نیک دژی لایه نیکی دیکه له بری دراوی نه ختینه ده به خشران (بو نمونه بروانه: مسکویه، ۲۰۰۳: ۵ / ۲۸۲-۲۸۳: ابن الاثير، ۲۰۰۶: ۷ / ۵۶۴) هه مو نه مانه ش هو کاریکی دیکه بون که وایکردوه، به شیکی دیکه ی دانیشـتوانی گوند له پیناو ژیانیکی باشت کۆچ بو شاره کان بکه ن.

له راستیدا رویکی دیکه ی زیادبونی سروشتی ریژه ی دانیشـتوان په یوهندی به که می ریژه ی مردنه وه هه یه، چونکه زیابونی دانیشـتوان ته نها په یوهندی به زوری ریژه ی له دایکبونه وه نییه، به لکو ریژه ی مردن و جیاوازی نیوان نه م دو دیارده یه کاریگه ری له سه ر بزوتنه وه ی سروشتی دانیشـتوان داده نیت، که بیگومان که می ریژه ی مردن وهک ره گه زیکی سه ره کی له هه مو سه رده مه کاندایه کارده کاته سه ر گه شه ی دانیشـتوان، نه خاسمه توخمیکی گرنگه له توخمه کانی گورانی دانیشـتوان، که نهک به ته نها په یوهندی به قه باره یانه وه هه یه، به لکو کاریگه ری بو سه ر پیکهاته ی جوړی و ته مه نیش هه یه (بیستون حسین اسماعیل، ۲۰۱۳: ۳۸)، ئاستی مردن ده کریت وهک ئامازه یه کیش سه یربکریت بو شیکردنه وه ی ئاستی گوزهران و بارودوخی جفاکی و سیاسی و ئاستی پیویستی گه شه ی لایه نی ته ندروستی و روبه روبونه وه ی کاره سات و پوداوه سروشتیه کان، که زورجار کاره ساتی مرویی گه وره یان خولقاندوه.

مردنیش له نه نجامی کومه لیک هو کاری بایه لوژی و کومه لایه تی و سیاسی و سه رباری پوده دات، له ناو هه مو کومه لگا کانیش به ئاستی جیاواز هه یه، نه گه ر سه رنج له کومه لگای کورد و ناوچه کوردنشینه کانیش

به تاييهت له ماوهی ليكۆلینه و هدا بدریت، بیگومان لهو ماوه زۆرهدا كه نزیكهی پینج سهدهیه، سهدان رودای جوړاوجۆری كۆمه لایهتی و سیاسی و سهربازی و سروشتی پویانداوه، كه کاریگهری گهورهیان له سهه ئه م دیاردهیهش هه بوه، خۆی له پاستیشدا بارودوخ و هه لومه رچی ژیان به گشتی له ژیر کارتیکردنی راسته وخۆ و ناراسته وخۆی هۆكاره مرۆیی و سروشتیه كاندایه، كه به ههردو باری ئه رینی و نه رینی چاره نوس و به ختی مرۆف دیاریده كه ن، ئه ویش زۆر جار به پینی ئاستی سود لیوه رگرتنی تاكه كان و خه مخۆری و ئاستی پیشكهوتنی سهه ردهم راده كه ی زیاد و كه م دهكات، وهك پیشتر ئاماژهیه كه م به وه كرا، كه هه لومه رچی سروشتی و جوگرافی ناوچه كوردنشینه كان بۆ ژیان و گوزهران گونجاوبوه، سهه رباری زۆری و زه وهندی سهه رچاوه كانی بژیوی و داهات، كه ئازوقه و پیدایستی ژیانی رۆژانهیان بۆ دانیشتون فهراهه مكردوه، به لام به ته نها ئه وه بۆ به رده و امبونی ژیان به س نییه، كه مرۆف پیدایستی رۆژانهی ژیانی هه بیته و بژیته، به لكو پیوستیه كه گرنگی دیکه كه ئه و سهه رچاوانه ی بۆ ده پاریزیت و سه لامه تی جهسته یی و گیانی بۆ دابینه كات، بریتیه له ئاسایشی دانیشتون.

ئه گه ر سهنج لهو روداو و كاره ساتانه بدریت، كه به دریزایی ئه و ماوهیه به سهه ناوچه كه هاتون، بیگومان بی کاریگه ری و ده رئه نجام نه بون، ته نانهت شوینه واری به شیکیان سهه رباری ئه وهی دریزخایه ن بون، کاریگه ری شاراوهی خراپیشیان لیکه و توتوه، به مهش برینیکی قولیان له جهسته ی دانیشتون كردوه و ئاستی خۆپاراستن و چاره سهه ریان زه حمه تر كردوه، بۆیه لیکه و ته كانیان ده شی فره ره هه ند بوبن، هه روهك تویژه ریک له لیكۆلینه وهیه كه تاییه تدا به دریزی له سهه ریان دواوه، بۆیه لیزه جی مه به سهت نین باسیان بكریته وه (بروانه: مه هدی عوشمان هه روتی، ۲۰۱۵: ل ۲۹۱- ل ۳۴۲)، له به ره ئه وهی زیاتر واژه كان له سهه ر كاره سات و نه هه مه تیه كانن، زۆر په یوه ندیدارنن به بابه ته كه له به ره ئه وه باسكردنیان به پیوست نه زانراوه.

ئه نجام

- ۱- دانیشتون وهك ره گه ز و سهه رچاوهی سهه ركه ی و سیمای ئاوه دانی هه ر ناوچه و ده قه ریک، به دریزایی میژو ژماره یان له هه لکشان و داکشان دابوه، ده کریت ئه م دیاردهیهش به دیاردهیه كه سروشتی ژیانی جفاکی هه ر پیکهاته و نه ته وهیه ك سهه ر بکریت.
- ۲- هه لومه رچی گونجاوی سروشتی له هه لکه و ته و و ئاوه و وا و خاكد له ناوچه كوردنشینه كان ده رفه تی ژیانكردنی له باری بۆ دانیشتون ره خساندوه، نهك هه ره ئه وهش به لكو بۆ گه شه كردن و زیادبونی ژماره شیان گونجاوبوه.
- ۳- له راستیدا هۆكاری زیادبونی ژماره ی دانیشتوانی ناوچه كوردنشینه كان به كۆمه لیک هۆكاری سروشتی مرۆییه وه په یوه سهه ربه، له هۆكاری ئابوری و ئاره زوی زاوژی و دابونه ریت و کاریگه ری بیروباوه ری

ئایینی و دیاردەى كۆچ بۆ ناوچه كوردنشینەكان، بەتایبەت لە سەردەمی عەباسیدا ھۆكاری كارابون بۆ زیادبونی ژمارەى دانیشتوان.

۴- یەكێك لەو گۆرانكاریانەى كە لە قۆناغێكدا بەسەر زۆریك لە پێكھاتەى شارە كوردییەكاندا ھاتو، گەشەكردن و فراوانبونی رۆبەر و قەبارەیان بو، ئەمەش شتێكى ئاساییە، چونكە ھەك سروشتی ھەرسەردەم و ناوچەكەى دیکە، ھەمیشە ئەو شار و شارۆچكانە ژمارەییەكى زۆر خەلكى ھەمەكارە و لابەلایان بە ھۆكاری جیاواز بۆ لای خۆیان پاكیشتاوە.

۵- بارى ژیان و گوزەران و ئاستى بژێوى لە لایەك، فرە بەرھەمی و رزق و پۆزى و بەردەستبونی پێویستییەكانى ژیانى پۆژانەى دانیشتوان لە لایەكى دیکەو، كە ناوچە كوردنشینەكان پێى ناسراوببون، ھۆكاری کاریگەر بون بۆ زیادبونی قەبارەى دانیشتوان.

۶- كۆچكردن ھەك دیاردەییەكى كۆمەلایەتى و جوگرافی كۆنى ناو میژو، كە بەھۆكاری جیاواز جۆرەكانى كۆچى مرقۆیان بەرھەم ھیناوە، کاریگەرى زۆریان لەسەر قەبارەى دانیشتوان ھەبو، شارە كوردییەكانیش لەو شوێنانە بون كە لە ماوەى لیکۆلینەووەكەدا بەقەبارەى جیاواز چەندان پەگەز و پێكھاتە كۆچیان بۆ كردون، بەمەش ژمارەى دانیشتوان و قەبارەیان گەورەتر بو.

Increasing Population in the Kurdish Areas in the Abbasid Era

(132 -656 A.H / 749 -1258 A.D)

(It is the Research on the Analytical History of the Reasons of the Increasing Population)

Rasul Ibrahim Rasul

History Department, college of Human sciences, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: rasul.ibrahim@uor.edu.krd

Abstract:

The population, could be considered as the main element of civilization, has provided the regions with a social and civilized characteristic. For example, as they have impacted the events themselves and have been a crucial role in creating them. They have always been influenced by natural and humanitarian incidents. So as a social creature, the principle of population has continued to change in terms of quantity and quality. Increasing and decreasing the population is one of the phenomena that has never been separated from elements of the population. It seems that the Kurdish areas as an old center of life and civilization have faced Weal and woe at the same time changes have happened to the population especially in the Abbasid era which was a time of events and changes. This time is the period of research on the growth and raising of the population of Kurdish areas based on historical information from the sources that focuses on the natural and human causes of population growth with its different components. The study consists of two main topics, results, and a list of sources including the principles of population enlargement and the reasons for their increase. It is based on many sources and new academic research to provide a small service to the Kurdish scientific and historical process.

Key words: Growing the Population, Natural and Human Reasons of Population Kurdish Cities.

سه رچاوهكان:

القران الكريم

ابن الاثير: عزالدين ابي الحسن على بن ابي الكرم محمد بن محمد الشيباني (ت. ٦٣٠ هـ / ١٢٣٢ م).

الكامل في التاريخ، حققه واعتنى به عمر عبدالسلام التدمري، دار الكتب العربي، (بيروت: ٢٠٠٦).

الازدي : شيخ ابي زكريا يزيد بن محمد بن اياس (ت ٣٣٤ هـ / ٩٤٥ م).

تاريخ الموصل، تحقيق علي حبيبة، لجنة إحياء التراث الاسلامي، (القاهرة: ١٩٦٧).

الاصطخري: ابواسحاق ابراهيم بن محمد الفارسي (٣٤٦ هـ / ٩٥٧ م).

المسالك والممالك، دارصادر، (بيروت: ٢٠٠٤).

ابن الجوزي : الإمام ابي الفرج عبدالرحمن بن علي ابن محمد بن علي (ت ٥٩٧ هـ / ١٢٠٠ م).

المنتظم في تاريخ الملوك والامم ، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، (دكن: ١٣٥٩ هـ).

ابن حوقل: ابي القاسم النصيبي (ت ٣٦٧ هـ / ٩٧٧ م).

صورة الأرض، دارصادر (افست ليدن)، (بيروت: ١٩٣٨).

الروذراوري: ابي شجاع محمد الحسين بن محمد بن عبدالله (ت ٤٤٨ هـ / ١٠٥٦ م).

ذيل تجارب الامم ، ملحق بكتاب (تجارب الامم)، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣).

الرهاوي: الرهاوي المجهول (ت ٦٣٢ هـ / ١٢٣٤ م).

تاريخ الرهاوي المجهول، عربيه وضع حواشيه الاب البيرابونا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦).

ابن السيدة: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسي (ت. ٤٥٨ هـ / ١٠٦٦ م).

المخصص، المحقق خليل إبراهيم جفال، دار إحياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ١٩٩٦).

ابو شامة: شهاب الدين ابي محمد عبدالرحمن بن اسماعيل (ت ٦٦٥ هـ / ١٢٦٦ م).

الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية ، تحقيق ابراهيم الزبيق، مؤسسة الرسالة، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).

ابن العبري: ابي فرج جمال الدين (ت ٦٨٥ هـ / ١٢٨٦ م).

تاريخ الزمان، نقله الى العربية الاب اسحق ارملة، قدم له جان موريس فييه، دار المشرق، ط ٢، (بيروت: ١٩٨٦).

العمري: شهاب الدين احمد بن فضل الله (ت ٧٤٩ هـ / ١٣٤٨ م).

التعريف بالمصطلح الشريف، تحقق محمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٨٨).

مسالك الابصار في ممالك الامصار، المجلد الثاني ممالك الشرق الاسلامي والتترك ومصر والشام والحجاز، المحقق كامل سليمان الجبوري ومهدي النجم، دار

الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ٢٠١٠).

الغزالي: ابو حامد محمد بن محمد الطوسي (ت. ٥٠٥ هـ / ١١٠٩ م).

إحياء علوم الدين، دار المعرفة، (بيروت: د.ت).

الفارقي: احمد بن يوسف علي بن الازرق (٥٧٢ هـ / ١١٧٦ م).

تاريخ ميفارقين، تحقيق كريم فاروق الخولي ويوسف بالوكن، نوبهار، ط ١، (اسطنبول: ٢٠١٤).

القلقشندي: احمد بن علي (ت ٨٢١ هـ / ١٤١٨ م).

صبح الاعشى في صناعة الإنشاء، شرحه وعلق عليه محمد حسين شمس الدين، دارالكتب العلمية، (بيروت: د.ت).

ابن المستوفي: شرف الدين ابوالبركات المبارك بن احمد (ت ٦٣٧ هـ / ١٢٣٩ م).

تاريخ أربل المسعى نهاة البلد الخامل بمن ورده من الامائل، تحقيق سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد، (بغداد: ١٩٨٠ م).

تاريخ أربل المسعى نهاة البلد الخامل بمن ورده من الامائل، تحقيق بشار عواد معروف وصلاح محمد جزار، دار الغرب الاسلامي، الطبعة الاولى، ج ٥، (تونس:

٢٠١٣).

- مسعرين مهليل: ابي دلف مسعرين مهليل الجزري (القرن ٤ هـ / ١٠م).
الرسالة الثانية، عني بنشرها وتعليقها بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر للاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠م).
المسعودي: ابي علي بن الحسين (ت ٣٤٦ هـ / ٩٥٧م).
مروج الذهب ومعادن الجوهر، اعتنى به محمد هشام النعسان وعبدالمجيد طعمة حلي، دار المعرفة ، (بيروت: ٢٠٠٥م).
مسكويه: ابي علي احمد بن محمد بن يعقوب (ت ٤٢١ هـ / ١٠٣٠م).
تجارب الامم وتعاقب الهمم، تحقيق سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
المقدسي: ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت ٣٨٠ هـ / ٩٩٠م).
أحسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، علق عليه محمد امين الضناوي، مكتبة مدبولي، ط٣، (القاهرة: ١٩٩١).
المؤلف المجهول (ت ٣٧٢ هـ / ٩٨٢م).
حدود العالم من المشرق الى المغرب، تحقيق يوسف هادي، دار الثقافة للنشر، (القاهرة: ١٤٢٣ هـ).
مؤلف مجهول (توفي بعد ٦٥٥ هـ / ١٢٥٧م).
تاريخ دولة الاكراد و الاترك (تاريخ دولة الاكراد)، دراسة وتحقيق: موسى مصطفى الهسنياني، (دهوك: ٢٠١٠م).
ناصر خسرو: ابومعين الدين القبادياني المروزي (ت ٤٨١ هـ / ١٠٨٨م).
سفرنامه، نقله الى العربية وقدم له وعلق عليه يحيى الخشاب، دار الكتاب الجديد، ط٣، (بيروت: ١٩٨٣).
النويري: شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٣ هـ / ١٣٣٢م).
نهاية الأرب في فنون الأدب، تحقيق نجيب مصطفى فواز وحكمت كاشلي فواز، دار الكتب و الوثائق القومية، (القاهرة: ١٤٢٣ هـ).
ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧ هـ / ١٢٩٨م).
مفجج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق جمال الدين الشيال وحسنين محمد وسعيد عبد الفتاح عاشور، دار الوثائق القومية، (القاهرة: ١٩٥٧).
ياقوت الحموي: شهاب الدين بن عبدالله (ت ٦٢٦ هـ / ١٢٢٩م).
معجم البلدان، دار صادر، ط٢، (بيروت: ١٩٩٥).
اليعقوبي: احمد بن يعقوب بن جعفر (ت ٢٩٢ هـ / ٩٠٥م).
البلدان، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٤٢٢ هـ).
ثؤلوا چه له بي:
سياحه تنامه (كورد له ميژوى دراوسيكانيديا)، وهريگيرانى سه عيد ناكام، چاپخانهى كورى زانيارى كورد، (به غدا: ١٩٧٩ز).
ثيينو ئه زره قى فارقى: (م له ٥٧٢ ك ١١٧٦ز).
ميژوى ميفارقين و ئامه، وهريگيرانى قادرمه مهده پشه رى و ئاكوبرهان محمهده، چاپخانهى مناره، (ههولير: ٢٠٠٧).
ابن خلدون: ابو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت. ٨٠٨ / ١٤٠٥ م)
موقه ديمهى ثيين خه لدون، وهريگيرانى سه عيد به شير، چاپ و په خشى رينما، چ١، (سليمانى: ٢٠١٦).
جعفر حسين الخصيبك:
العراق فى عهد المغول الايلخانيين (٧٣٦-٦٥٦ هـ / ١٢٥٨-١٣٣٥م)، الفتح الادارة الاحوال الاقتصادية الاحوال الاجتماعية، مطبعة العانى، (بغداد: ١٩٦٨م).
جودة حسنين جودة و فتحي محمد ابو عيانة:
قواعد الجغرافية العامة الطبيعية والبشرية، دار المعرفة، (د.ت).
حسام الدين النقشبندى:
ادريجان فى العصر السلجوقى دراسة فى احوالها السياسية و الادارية والعسكرية، المركز الاكاديمي الابحاث، (بيروت: ٢٠١٣).
رزگار سعيد قادر بشده رى:

الهجره والتغير الديموغرافي وخطط التنمية في العراق اقليم كردستان نموذجا، مركز كوردولوجي، (السليمانية: ٢٠٠٩).

زرار صديق توفيق:

القبائل والزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة ناراس، (اربيل: ٢٠٠٧م).

صالح بن عبدالعزيز:

الزواج بنية الطلاق، دار ابن الجوزي، (السعودية: ١٤٢٨ هـ).

صبري فارس الهيبي و صالح فليح حسن:

جغرافية المدن، دار الكتب، (الموصل: ١٩٨٦).

عبدالرحمن بن عبدالخالق:

الزواج في ظل الاسلام، دار السلفية، ط ٣، (كويت: ١٩٨٨).

عبدالرحيم يوسف:

الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، القسم الحضاري ج ٢، الطبعة الثالثة، (السليمانية: ٢٠١٤).

عماد الدين خليل:

الامارات الارتقية في الجزيرة والشام (٨١٢-٤٦٥ هـ / ١٠٧٢-١٤٠٩م) ضوء على المقاومة الاسلامية للصليبيين والتتر، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٠م).

فرهاد حاجي عبوش:

المدينة الكوردية من القرن (٧-٤ هـ / ١٠-١٣م) دراسة حضارية، دار سپريرز، (دهوك: ٢٠٠٤م).

محمد محمود محدين و طه عثمان الفراء:

مدخل الى علم الجغرافيا والبيئة، دار المريخ، ط ٤، ١٩٦٠.

حهكيم ئەحمەد خۆشناو:

كورد و كوردستان له دیدی گهريده و ولاتناسانی موسلمان (٦٢٦-٢٣٢/ك / ٨٤٦-١٢٢٩ز)، وهرگيراني شوكر سليمان، چاپخانه

موكرياني، چ ١، (ههولير: ٢٠١٤).

حسام الدين على غالب نهقشبهندي:

شاره زور و لورستاني باكور له سهدهكاني ناوهراستدا (ليكوئينه وهيه كي ميژويي شارستانيه)، وهرگيراني له عهريهيه وه رهنج

ئه بوبكر، چاپخانه هه مدي، (سليمانی: ٢٠٠٨ز).

ره سول ره بانی:

كۆمه لناسی شار، وچه كو ئەحمەدی، چاپخانه ی پۆژه هلات، (ههولير: ٢٠١٣).

ره شاد میران:

چهند بابته تیکي ئیتنو کۆمه لایه تی، ده زگای موکریانی، (ههولير: ٢٠١٠ز).

زرار صديق توفيق:

كورد و كوردستان له پۆژگاری خيلافه ی ئيسلاميدا (٦٥٦-١٦٦/ك / ٦٣٧-١٢٥٨ز)، چاپخانه ی پۆژه هلات، چ ١، (ههولير: ٢٠١٠).

كۆمه لگای كورده واری له سهده كانی ناوهراستدا، ناوهندی ئاوير بو چاپ و بلاوكرده وه، چاپخانه ی پۆژه هلات، (ههولير: ٢٠١٤ز).

له باره ی ميژو كولتوري كورديه وه، چاپخانه ی تاران، ٢٠٢١ز.

عبدوللا غه فور:

جوگرافياي دانیشتوانی باشوری كوردستان، چاپخانه ی حاجی هاشم، (ههولير: ٢٠١١).

جوگرافياي دانیشتوان، چاپخانه ی حاجی هاشم، (ههولير: ٢٠١٢).

فائيزه محمد عزت:

ژيانى كۆمهلايه تى كورد له نيوان سه ده كانى (9-4ك / 10-15ز)، چاپخانهى موكريان، (ههوليز: 2014).

فوزى عهبد سهاونه و موسى عبوده سمحه:

جوگرافياى دانىشتوان، وهرگيرانى هيوئا ئه ميين، دهزگاي موكريان، چاپى يه كه م، (ههوليز: 2009).

مهلا محمودى بايه زىدى:

داب و نه ريتى كورد، وهرگيرانى شكريه رسول ئيبراهيم، چاپخانهى چه نجه ره، چ 2، (تاران: 2015).

مههدى عوسمان ههروتى:

مههدى عوسمان ههروتى، نه هامة تى و كاره ساته كانى كوردستان له سه ده كانى (8-6ك / 12-14ز)، (ههوليز: 2015).

نامه زانكويه بلاونه كراوه كان:

بيستون حسين اسماعيل:

شيكردنه و يه كى جوگرافى بو گه شهى دانىشتوان و كارى گه رى له سه ر فراوانبونى روبه رى شارى قه لادزى، ماسته رنايه كى

بلاونه كراويه، پيشكه ش به كۆليزى ئه ده بياتى زانكوى سه لاهه دين كراوه، 2013.

حسين عبدالرحمن حسين:

كۆچى كوردان بو ولاتى شام و مصر له سه ده كانى (7-6ك / 12-13ز) (ليكۆلينه وه يه كى ميژوييه له ره هه ند و ليكه وته كانى)،

نامه يه كى ماسته رى بلاونه كراويه، پيشكه ش به ئه نجومه نى كۆليزى زانسته مرؤقايه تيه كانى زانكوى راپه رين كراوه، 2017.

نيشتمان بشير محمد:

الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين/ العاشر والحادى العاشر الملايين، رسالة ماجستير

مقدمة الى مجلس كلية الاداب جامعة صلاح الدين، (اربيل: 1994م).

- (i) ارتق بن اكسب (م.له ٤٨٤ ك / ١٠٨٦ز): كه سايه تيه كي ديارى سهه به هوزى (دقر)ى توركمانييه، پۆلى ديارى له روداو هكانى سهه رده مى سهلجوقيدا بينويه، دواتر كوره كاني توانيان دهست به سهه به شى زورى هه ريمى جزيره دا بگرن و ميرنشينه كاني ئورتوقى دابمه زرينن، كه ناوى باوكيانه وه ناسراون. عماد الدين خليل، الإمارات الارتقية، ص ٥٧.
- (ii) الايلديگزي (٥٣١ - ٦٢٢ ك / ١١٣٦ - ١٢٢٥ز): ئە تابكيه كي توركماني بو له هه ريمى ئازربيجان سهه ريه له دا، سوڊيان له لاوازي ده سه لاتي سهلجوقيه كان وه رگرتوه، شمس الدين الايلدگزي به دامه زرينه رى ئە تابكيه كه داده نريت و هه ر به ناوى ئە ويشه وه ناوى ده ركردوه و ناسراوه، له سهه ده ستى مه غوله كان كوتايى به ده سه لاتيان هاتوه. ابن الاثير، الكامل، ج ٩، ص ٣٨١؛ حسام الدين النقشبندى، ازربيجان، ص ٢٠٥.
- (iii) دياره جگه له موسلمان چه ند پيگهاته يه كي ديكه ئايينيش له كوردستان ژياون، باسكردنيان جيى مه به ست نين، بروانه: بناز اسماعيل عدو، اهل الذمة في بلاد الكرد، ص ٤٨.
- (iv) بابته تى ليكجابه ونه بابته تى كومه لايه تى هه ستياره و په يوه ندى به ماف و ئە ركيشه وه هه يه، له ئيسلامدا ريسا و ياساى خوى هه يه، راسته په سندن نيه، به لام هه ركاتيگ ژيانى دو هاوسه ر گه يشته بن به ست، ئيدى ئيسلام ته لاقى وهك چاره سهه ر داناوه، بو ده ست پيكردى ژيانى نوى. بو زانيارى بروانه: أبو الحسن ابن المحاملي الشافعي، اللباب في الفقه الشافعي، المحقق: عبد الكريم بن صنيان العمري، الناشر: دار البخارى، المدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، الطبعة الأولى، (١٤١٦هـ)، ص ٣٢٦.
- (v) كوچ (الهجرة): له ميژوى ئيسلاميدا له روى زمانه وانى و زاراوييه وه و فيقه يشه وه ليكده وهى جياوازي بو كراوه، كه باسكردنى جيى مه به ست نين. بو زانيارى بروانه: الفيروز آبادي، القاموس المحيط، مؤسسة الرسالة، ط ٨، (بيروت: ٢٠٠٥)، ص ٤٩٥؛ حسين عبدالرحمن حسين، كوچى كوردان بو ولاتى شام و مصر له سهه ده كاني (٦-١٢/١٣-١٢ز) ليكولينه وه يه كي ميژوييه له ره هه ند و ليكه وته كاني، نامه يه كي ماسته رى بلاونه كراوه يه، پيشكه ش به ئە نجومه نى كوليژى زانسته مرؤفايه تيه كاني زانكۆى راپه رين كراوه، ٢٠١٧، ل ل ١١-١٧.
- (vi) هه ر له نمونه يى دامه زراندى ميرنشيني حمدانى و عقيلى و مه زيدى وهك عه ره ب و، سامانى و زه يارى و سالارى و بو ده يه ي وهك فارس و ده يله م و ئە تابكيه كان و ئورتوقيه كان وهك ره گه زى توركمان.
- (vii) له بهر دريژنه بونه وهى بابته كه ناتوانين نمونه يى زور بيتينه وه، بو زانيارى زياتر بروانه: اميد ابراهيم جوزه لي، الحياة العلمية في اربل، ص ١٢٢؛ اكو برهان، الحياه الثقافية في ديار بكر، ص ٧٥.